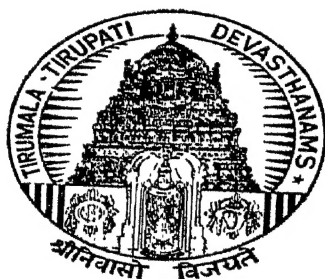
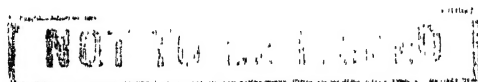


శ్రీవేంకటేశ్వర స్తుతిరత్నమాల



ॐ శే॥ శ్రీ వేణుారి - ప్రభాకరశాస్త్రి చి
సమకూర్పుఁ బడినది.

1958

3. తి. దేవస్థానములచే ప్రచురింపబడిన తెలుగు గ్రంథముల పట్టిక,

గ్రంథముల వివరము.

రు.ప్రై.

1. శ్రీ వేంకటేశ్వర స్తుతి (సంస్కృతము తెలుగు) లిపి పద్యములు	0-25
2. అష్టమహిషికల్యాణము	0-75
3. పరమయోగివితానము	1-60
4. ఉషాపరిణయము	0-87
5. శ్రీ వేంకటేశ్వర వచనములు	0-50
6. శ్రీకృష్ణోపదేశం (సంస్కృతం - తెలుగు)	0-14
7. శ్రీ నమ్మాళ్వార్ తిరువాయ్మొళి (తెలుగులిపి లఘువ్యాఖ్యతో)	5-00
8. నిత్యానుసంధానం (తెలుగు లిపి) వడగలై	0-50
9. తెంగలై	0-82
10. శ్రీవచనమూషణమ్	0-75
11. తిరుప్పావై సప్తపదులు (తెలుగు)	0-25
12. వీరశైవవాఙ్మయము	3-75
13. తిరువెళ్ళడముడైయాన్ మీద మంగళాశాసనములు	2-25
14. బాల భాగవతము	3-75
15. శ్రీనివాస విలాసము	
16. శ్రీ వేంకటేశ్వరమాహాత్మ్యము (తెలుగు వచనము)	0-50
17. శ్రీ వేంకటేశ్వర శతకము	0-50
18. శ్రీ వేంకటేశ్వరసుప్రభాతము (ప్రతిపదార్థము లఘువ్యాఖ్యతో)	0-87
19. శ్రీ వేంకటేశ్వర లఘుకృతులు	1-50
20. శ్రీ వేంకటేశ్వర స్తుతిరత్నమాల (1-వ భాగము)	1-13
21. .. (2-వ భాగము)	2-00
22. అగ్ర్యార్థ మంగళాశాసన పాశురములు (వ్యాఖ్యతో)	4-00
23. తిరుప్పావై	0-12
24. చిత్రముల తిరుప్పావై	2-00
25. చిత్రముల తిరుప్పావై (కాలికో బైండింగ్)	3-00
26. స్తోత్రరత్నములు (తెలుగులిపి)	0-82
27. ఆంధ్ర ఖవలయోనందము	3-75
28. అష్టాంగయోగసారము	1-00
29. సిద్ధాంతత్రయసంగ్రహము	0-75
30. అందియ కథ (నండిత శ్రీరాములురెడ్డి)	2-50
31. తిరువతి యాత్రా పుస్తకము	0-25
32. .. (చిత్రములతో)	1-00

(రేపర్ కె.వ పేజీ చూడుడు.)

శ్రీ

శ్రీ వేంకటేశ్వరస్తుతిరత్నమాల

శ్రీ॥ శే॥ శ్రీ వేదూరి - ప్రభాకరశాస్త్రి చే
సమకూర్పు బడినది.



1958

ప్రచురణ

తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.

ఆరుమరి-తిరుపతి దేవస్థానములవారివి
సర్వస్వామ్యములు

~~~~~  
రెండవ ముద్రణము  
ప్రతులు 500  
~~~~~

ముద్రణము :
తి. తి. దే. ముద్రణాలయము.

వి ష య సూ చి

	పుట
గ్రంథనామము	
1. సుప్రభాత నేవ	1
2. సృసింహపురాణము	7
3. కవికర్ణరసాయనము	10
4. కళాపూర్ణోదయము	16
5. పరమయోగివిలాసము	21
6. చంద్రభామచరిత్ర	22
7. వేంకటేశ్వరవిలాసము	26
8. రాజవాహనవిజయము	29
9. శ్రీపాదరేణుమాహాత్మ్యము	37
10. శ్రీవేంకటేశ్వరశతకము	48
11. శకుంతలాపరిణయము	53
12. వేంకటాచలవిలాసము	56
13. ప్రబంధరాజవిజయవేంకటేశ్వరవిలాసము	63
14, 15. తిరుపతి వేంకటీయము	72
16. వేంకటేశ స్తవము తిరుపతికొండ	79

శ్రీ వేంకటేశ్వరస్తుతిరత్నమాల



తాళ్ళపాక పెదతిరుమలాచార్యుడు

ఈతఁడు 18 - వ శతాబ్దమువాఁడు. తండ్రి అన్నమాచార్యులు, తల్లి అక్కమాంబి. జన్మస్థానము రాజంపేటతాలూకాలోని తాళ్ళపాక. ఈతనికృతులు శృంగారసంకీర్తనలు, అధ్యాత్మసంకీర్తనలు, శృంగార దండకము, చక్రవాళమంజరి, శృంగారవృత్తశతకము, శ్రీవేంకటేశోదాహరణము, నీతి సీస శతకము, సువర్చనరగడ, రేఫఱకారనిర్ణయము, ఆంధ్రవేదాంతము(ద్విపద), ఆంధ్రహరివంశము, భగవద్గీత(పదనము), వెంకటేశ్వరవచనములు, శ్రీవేంకటేశ్వరప్రభాత స్తవము, యావజ్జీవము పరమభాగవతుఁడుగాఁ గాలక్షేపమొనర్చిన మహనీయుఁడు. ఈతనికి వేదాంతాచార్య, కవితార్కికకేసరి, శరణాగతప్రజపంజరబిరుదములు గలవు. *శ్రీవేంకటేశ్వరప్రభాత స్తవము పూర్తిగా సీక్రింద నీయబడినది.

శ్రీగురుం డర్థితో శేషాద్రి యందు
యోగనిద్రాకేళి నున్న యత్తఱిని
వనజాస నాది దేవత లేఁగుదెంచి
వినుతించి రప్పు డవిధ మెట్టి దనిన
శ్రీకర ! వేంకటక్షితిధరావాస !
నాకేంద్రసుత రమానాథ మేల్కొనుము
వసుదేవదేవకీ పరగర్భజాత
కిసలయాధర రామకృష్ణ మేల్కొనుము

తపము పెంపున యశోదానందులకును
 గృహతోడ శిశువైన కృష్ణ మేల్కనుము
 పూతనాకై తప స్ఫురిత దుర్వార
 చైతన్యహరణ ప్రశస్త మేల్కనుము
 అఱి ముఱి శకటాసురాంగంబు లీల
 విఱుగఁ దన్నిన యదువీర ! మేల్కనుము
 నుడిగాలిరాకాసి స్రుక్కడంగించి
 కెడపిన యదుబాలకృష్ణ మేల్కనుము
 మద్దులఁ గూల్చి యున్మదవృత్తి మెఱయు
 ముద్దుల గోపాలమూర్తి మేల్కనుము
 అద్రిరూపం బైన యఘదైత్యుఁ జంపి
 రౌద్రంబు మెఱయు భూరమణ మేల్కనుము
 ఆననంబునఁ దల్లి కఖిల లోకములు
 పూని చూపిన యాది పురుష మేల్కనుము
 ఖరధేనుకాసుర క్రకచ మేల్కనుము
 వరగర్వఘనబకపైరి మేల్కనుము
 చతురాననుఁడు వత్ససమితి నొంచినను
 బ్రతి యొనర్చిన పరబ్రహ్మ మేల్కనుము
 గురుతర గోపాల గోపికాయాన
 తరణ గోవర్ధనోద్ధరణ మేల్కనుము
 కాళియ ఫణిఫణాంగణనృత్యరంగ
 లాలితచరణ విలాస మేల్కనుము
 అతుల కుఞ్జమనోహరుఁడ మేల్కనుము
 చతురమాలాకార శరణ మేల్కనుము
 వనజాక్ష ! యక్రూరవరద మేల్కనుము

ఇంపునఁ బృథుకంబు లిడిన కుచేలు
 సంపన్నుఁ జేసిన చతుర ! మేల్కనుము
 దారుణభూభారతరణావతార
 భూరిప్రతాపవిస్ఫురణ మేల్కనుము
 నదమలానంద ! నిశ్చయముల కంద !
 విదురుని వింద ! గోవింద ! మేల్కనుము
 బోజకన్యాముఖాంభోజ ద్విరేఫ
 రాజీవనయనాభిరామ ! మేల్కనుము
 వరరూపవతి జాంబవతితోడి రతుల
 నిరతిమై నోలాడు నిపుణ ! మేల్కనుము
 మంజుల సత్యభామామనస్సంగ
 రంజితగాత్ర సంరంభ మేల్కనుము
 లలిత కాళిందీవిలాసకల్లోల
 కలిత కేశీలోల ఘనుఁడ మేల్కనుము
 చారుసుదంతా విశాలాక్షి కుముద
 సారప్రభాపూర్ణచంద్ర ! మేల్కనుము
 నేత్రరాగవిశేష నిచిత ప్రతోష
 మిత్రవిందారసోన్మేష ! మేల్కనుము
 భద్రానఖాంకుర బాలచంద్రాంక
 ముద్రిత భుజతటీమాల ! మేల్కనుము
 లక్షణాపరిరంభ లక్ష్మితోదార
 వక్షోవిశాలకవాట ! మేల్కనుము
 వేదుకఁ బదియాఱువేల కామినులఁ
 గూడి పాయని పెండ్లికొడుక ! మేల్కనుము

కలిత నక్రగ్రాహగంభీరజలధి
 వలయిత ద్వారకావాస ! మేల్కొనుము
 జలదనీలశ్యామ ! జగదభిరామ
 వెలయ మేల్కొను మంచు విన్నవించుటయు
 పీనులఁ గదిసిన వెలిదమ్మికన్నుఁ
 గోనల నమృతంబు గురియ మేల్కొంచి
 సరసిజాక్షుఁడు దేవసంఘంబు మీఁద
 కరుణాకటాక్షపీక్షణము నిగుడ్చి
 శ్రీవేంకటాచల శిఖర మధ్యమున
 సౌవర్ణమణిమయ సౌధంబు లోన
 పూగ చంపక కుంద పున్నాగ వకుళ
 నాగరంగప్రసూన విరాజమాన
 తరులతా పరివేష్టితం బైన యట్టి
 నిరుపమ కోనేరి నిర్మలాంబువులఁ
 దిరుమజ్జనంబాడి దివ్యాంబరంబు
 ధరియించి దివ్యగంధము మేన నలఁది
 నవరత్నమయ భూషణంబులు దాల్చి
 వివిధ సౌరభముల విరు లోలి ముడిచి
 ధారుణీ సురులకు దానంబు లొసఁగి
 చేరి యక్షతములు శిరమునఁ దాల్చి
 వినుతులు గావింప విబుధ సన్మనుల
 మనవులు విని వారి మన్నించి మించి
 యగణితరత్నసింహాసనారూఢుఁ
 డగుచు మేరువు మీఁది యభ్రంబు వోలెఁ
 గరకంకణోజ్జ్వలకృణానంబు లెసఁగ

సరసిజముఖులు వెంజామరల్ వీవ
 బంగారు గుడియల పడవాళ్ళు దొరలు
 భంగించి యటు బరాబరులు సేయంగ
 నారదవీణా నినాదంబు లెసంగ
 చారణ మునిసిద్ధ సంఘంబు గొలువ
 నానాప్సరస్సతుల్ నాట్యముల్ సేయ
 మానవేశులు మహామహులు సేవింప
 ఘనతర నిత్యభోగంబులు వెలయ
 జనుల కెల్ల మహాప్రసాదంబు లొనరఁ
 గోరిన వారికిఁ గోర్కు వీడేర
 నీరీతి జగముల నేలుచు నుండు
 నని భక్తిఁ దాళుపాకాన్నమాచార్యు
 తనయుండు తిమ్మయ తగఁ బ్రస్తుతించె
 నేచి యీ కృతి ధరణీకుల సభల
 నాచంద్రతారార్కమై యొప్పుఁ గాక :



ఎఱ్ఱా ప్రెగ్గడ

ఈతఁడు 14-వ శతాబ్దమువాఁడు. తండ్రి సూరనార్యుఁడు. తల్లి పోతమాంబ. జన్మస్థానము నెల్లూరుజిల్లాలోని గుడ్లూరు. ఈతఁడు పోలయ వేమారెడ్డియాస్థాన కవీశ్వరుడుగా నుండెను. ఇతనికి శంభు దాసుఁడు, లేక ప్రబంధపరమేశ్వరుఁడని బిరుదు గలదు. భారతారణ్య పర్వశేషము, నృసింహపురాణము, హరివంశము, రామాయణము లీతని కృతులు. ఈ స్తుతిపద్యములు నృసింహపురాణములోనివి. బ్రహ్మాండ పురాణోక్తమయిన శ్రీ నరసింహావతారకథ యిందలి యితివృత్తము. ఈ గ్రంథము అహోబిల నరసింహస్వామికంకిత మీయఁబడినది.

కం॥ అందంద చాగి మ్రొక్కుచు

బృందారకు లధికభక్తి భీతవికాసా

నందంబులు డెందంబుల

సందడి గొన మస్తక ప్రశస్తాంజలులై.

కం॥ ఆవిశ్వరూపరూపము

భావించుచుఁ దత్ప్రభావభంగుల మది సం

భావించుచుఁ దత్పరమతు

లై వినుతింపంగఁ దొడఁగి రప్పరమాత్మున్.

ఉ॥ శ్రీవసుధాకళత్ర ! యతసీసుమనోతిమనోజ్ఞగాత్ర ! మా
యావిహితత్రిలోక ! నిగమార్థవివేకవిపాక ! భవ్యసం
నేవకసౌమ్యమానసవశీకృతరూప ! భవాంధకారని
ర్ధావనదీప ! దీప్తనవతామరసేక్షణ ! విశ్వరక్షణా !

చ॥ భవ దురునాభిరంద్రభవపద్మరజఃపరిమాణపాకసం

భవుఁడు విధాత తద్విమలభావకళాకణమాత్రవై భవో
ద్భవము జగంబు తద్వివిధ భంగిక సర్గములోన నొక్కరుం
డివి యని నిశ్చయింప గలఁడే ! భవదీయ గుణంబు లచ్యుతా :

ఉ॥ ఎందును నిన్నుఁ గన్న జనులెందును గల్గరు వెండి యెద్దెసం
జెందవు నిన్ను నెద్దెసలఁ జెందని క్రించులభక్తి నొక్కటన్
బొందు గొనంగఁ జాలు కృతపుణ్యులు గల్గినఁ జాలు వారికిన్
బొందగునీలసత్కరుణ పుణ్యయశోమహానీయ మాధవా !

శా॥ విన్నంజాలు భవస్మహత్వము భగద్విజ్ఞానసద్గోష్ఠి లో
నున్నంజాలు భవత్పదాంబురుహసేవోత్సాహసంపన్నులం
గన్నంజాలు భవత్సమంచిత జగత్కల్యాణనామంబుఁ బే
ర్కొన్నంజాలు నరుండు శాశ్వతశుభారూఢుండు లక్ష్మీశ్వరా !

ఉ॥ అక్షరయోగయుక్తులు సమంచితసత్యదయానురక్తు లా
లక్షితసర్వధర్ములు విలంఘితకర్ములు బుద్ధికల్పితా
పాక్షరవాక్యరూపులు నిరాకృతకోపులు సంయమక్షమా
శిక్షితు లక్షయుల్ నిను భజించు మహాత్ములు నీరజోదరా !

చ॥ తమతమ పూర్వవాసనలఁ దత్పరులై వివిధాగమోక్త కృ
త్యములు వహించె భవ్యపరతత్వము నయ్యయి సంజ్ఞలం బ్రయ
త్నమునఁ దలంచు సంయతమనస్కుల కెల్లను జేరుచోటు శ్రీ
రమణ భవత్పదంబు సుచిరస్థితి నేకుల కభిచాటునన్.

ఉ॥ విద్యలకెల్ల నాద్యుఁడును వేద్యుఁడు నై తనరారు నిన్ను స
భ్యుద్యత కర్మరూపముగ నుల్లమునం దలపోసి యెంతయుఁ
జోద్యపు భక్తి యజ్ఞపురుషుండని పూనిభజింతురెందుఁ దై
విద్యులు నాకలోకపదవీపదదీ(?)ప్ర త్రిలోకనాయకా.

శా॥ దృష్టాదృష్టఫలస్పృహోవిముఖులై దిక్పూర్వతత్త్వక్రియా
సృష్టిం బ్రస్ఫుటతీవ్రబోధనము నుత్పేకించి యవ్యక్తసం
సృష్టిఁ బాసి నిరస్తవైకృతు నుదాసీనాత్మ షడ్వింశతి వి
స్పష్టైశ్వర్యుని నిన్ను సాంఖ్యు లెలమిఁ బావించు రాత్మైశ్వరా.

చ॥ యమనియమాభివర్ధితము లై మగుడంగ మనశ్శరీరముల్
శమితముగా మరుచ్చయము సంతతజీవపరాత్మతత్త్వరూ
పములు విభేద మై మఱపు పాటిలి కాలముమ్రుంగి యోగివ
ర్గము గను చిత్సుఖానుభవగర్వము సర్వము నీవ కేశవా.

చ॥ పరగు పదార్థపంచకము పాశములై తనుఁ జుట్టఁ దూలుచున్
దిరిగెడు జీవుఁడుఁ బశువు దేశికపుణ్యకటాక్షవీధిఁ ద
త్పరమతిఁ జేరఁగా నపరబాధముక్తి కుభంబు నిచ్చు నీ
శ్వరుఁడుగ నిన్నెఱుంగుదురు శైవులు శాశ్వతచిన్మయాత్మకా.

ఉ॥ దాస్యమొకండునుం బరమధర్మముగాఁ గొని యన్యధర్మ మా
శాస్యముగా గణింపక యసంశయనిశ్చళభక్తిసంతతో
పాస్య నశేషభవ్యపురుషార్థభవైకవిధాయ నిన్న నా
లన్యతఁ బాంచరాత్రులు దలంచి భజింతురు భక్తవత్సలా.

సుంకసాల నరసింహకవి

ఈతడు 16-వ శతాబ్దమువాఁడు తలచంద్రులపేరు, నివాసస్థానము యెఱుఁగరాదు. భట్టరుచిక్కాచార్యుల శిష్యుఁడ నని చెప్పకొన్నాఁడు. తన గ్రంథమును శ్రీరంగనాథున కంకితమిచ్చినాడు. మాంధాతృచరిత్ర మిందలి యితివృత్తము. కవిత్వము సంస్కృతపదభూయిష్ఠముగా నున్నది.

కవికర్తరసాయనము

వ॥ ఇట్లు గరుడవాహనరూఢుండై యారూఢదివ్యముని
నే వ్యమానుండై యఖిలభువనావనదక్షుండై పుండరీకాక్షుండు
ప్రత్యక్షం బగుటయు.

శా॥ హర్షాశ్చర్యభయంబు లుప్పతిల సాష్టాంగంబుగా మ్రొక్తి యు
త్తర్షింపంగఁ దరంబు గాని యొకయంతస్సౌఖ్యము॥ బొంది పై
వర్షింపం బ్రచుదాశ్రుపూరము కరద్వంద్వంబు నొక్కొంతగా
శీర్షంబుం గదియించి సాంద్రపులక శ్రేణీపరీతాంగుడై.

దండకము॥ శ్రీవల్లభా ! గల్లభాగద్వయీదర్పణాత్యర్పణా
లోక ! లోకత్రయత్రాణలీలాకళాదక్ష ! దక్షత్మజాభర్తృచూళీపరి
ష్కారమందారమాలాభవత్పాద నిర్యత్పయోధార ! దారాసహస్రాం
కుదీప్తప్రభాభార దూరీకృతారాతిదైతేయనాథా వరోధాంజన ధ్వంత
సంతాన ! సంతానభూజప్రభాపాదపార్థిప్రజాభీష్టవస్తుప్రదానప్రశస్తా !
సమస్తాత్మభావానుభావంబు నీ వంబుజాతాక్ష ! కైకొన్న పైకొన్న

సీమాయ నేమాయథామానముం గానఁగా లేక నా నానుసంధాన
సంధానుబంధానుబంధాంధకారంబుచే నిన్నెఱుంగం డెఱుంగం
దరంబా? భువిం జిత్తగర్తంబునం గర్తృతాహంకృతిఁ జీవ
భీజంబు సంకల్పరూపాంకురం బొచు నుద్దామకామాదికాండప్రకాం
డంబు లడ్డంబుగాఁ బుత్రమిత్రాది పత్రంబులఁ జొంపమై సంప
దల్ మవ్వపుంగ్రోవ్విరుల్ గాఁ బునర్జన్మకృద్భీజసంయోజనామాత్ర
ప్రాత్రంబుగాఁ గర్మమర్మంబునం బండ నొండొంటి కంఠైన యీ
మేను లన్మానులం దట్ట మైనట్టి నిస్సారసంసారఘోరాటవీవాటిక
న్నిర్గమింపంగ మార్గంబు లే కెమ్మెయిం ద్రిమ్మరం గండ్లు
ముండ్లుంగొనఁ నొప్పిచే నెవ్వగం గూలుచుం దూలుచుం తద్వ్య
పాయం బుపాయంబునం జెండు టానందమై తోచు నందందమై
నింద్రియద్వంద్వసంప్రాప్తిచే దప్తులఁ మై న మానేరముల్ దూర
యుల్ జేసి యాశీవిషాదీశశయ్యా! మదీయాపదల్ వాపవే! పాప
ప్రసేగోదయంబింక మిమ్మింక నాలింపఁ బాలింపఁగా దిక్కుదక్కె
వ్వరే! నవ్వరే చీకునుంజీకుఁ జేయూఁతగాఁ జేత కీదృశ్య
విశ్వంబునం దత్ప్రభావంబు భావంబునం దాన కానంగ లేదొక్క
రుం దొక్కరున్ముక్తునింజేయఁగా శక్తుడే? యుక్తి సందిత్స
మాతస్యబద్ధైకబుద్ధిన్వికల్పించి కించిత్పరిజ్ఞానముం గానఁగా లేని
దుర్వారదుర్వారులం గాదనం జాలి లీలాకలోతేనకతన్నైక తాపా
ద్యమానుండవై యెన్ననుద్యోగివై నీతవిద్యాగతిఁ లోకముఁ
దూరితాలోకముంజేసి చీకాకుగాఁ గాకు సేయంగ నేపోకలం బోక
యేకాకులై యాకులై శ్వర్య కార్యంబు వర్జించి పంచేంద్రియాది

ప్రపంచంబు నిర్జించి మోహంబులం గోసి దేహంబులన్ బూర్జగే
హంబులన్ రోసి శీతాతపాభీరులై జీర్ణపర్ణానిలాహారులై ఘోర
తీవ్రప్రభాచారచాతుర్య ధుర్యుల్మహాయోగివర్యుల్సదాగాఢసంబోధ
సంబాధనిర్బాధహృద్వీధులన్ నిన్ను శోధించియున్ గట్టిగాఁ బట్ట
లేరన్నమ మ్రొన్నఁగానేల ! యేలావృథాగాఢ లింకన్ ? భవాం
ధాంధుమూలంబులం గూలి యుక్తేదిదిక్తేదియున్ లేని మూఢు
ల్నిరూఢానుకంపా గుణావిద్ధులం జేసి నీవుద్ధరింపంగఁ దా
రెంతయున్ నీపదారాధనాసాధనాసత్తులై భక్తిసంయుక్తులై
ముక్తులై శుద్ధమిద్ధంబు వేదప్రసిద్ధం బసూయం బమానం బమేయం
బవాచ్యం బమోచ్యం బనాశం బనీకాశ మేసౌఖ్య మాసౌఖ్యముం
గాంతు రజ్జాలయాకాంతా ! యేక్రంతలన్ వ్రంతలన్ జెందలే స్థం
దలే నింక నేఁ గింకరత్వంబు తత్త్వంబుగాఁ జూచెదన్ దాస్యమా
శాస్యముంగా నపేక్షించెదన్ భృత్యకృత్యంబు నిత్యంబుగాఁ గోరెదన్
సేవకత్వంబు సత్యంబుగా నెంచెదన్ దావకీ యార్హన్నిర్హేతుకారుణ్య
గణ్యైకవీక్షంగటాక్షింపవే ! శిష్టరజ్జెవరా ! దుష్టశిష్టకరా ! ధర్మ
సంస్థాపకా ! శర్మసందీపకా ! భక్తకర్మచ్చిదా ! ముక్తిమర్మప్రదా !

సీ॥ తృప్తాపరుం డైన తెరువరి తియ్యని

మున్నీటిసలిలంబు లెన్ని గ్రోలు

నిరుపేద యగువాఁడు నిర్జరగిరిఁ జేరి

జాతరూపం బెంత సంగ్రహించు

గణనాపరుం డైన గణకుండు సమకొని

రిక్కల నెన్నింటి లెక్క వెట్టు

ఉ॥ అందములై న నీతొడలయాకృతిశోభ వహింప లేని యా
నిందకుఁజాలమిం నిలుపు నీఱగు తెంత యనంటికంబముల్
నందిత భక్తలోకయతులం బగు నీ భవదూరుసామ్యముం
బొందఁ దలంచు ధూర్తమతిఁ బొందె నధోగతిహస్తహస్తముల్.

ఉ॥ కన్నులపండువై ధగధగం జిగిరంగుఁ రుఱంగలింపఁగాఁ
జెన్ను వహించు నీపసిఁడిచేల వహించిన నీలవర్ణ ! నీ
యిన్నెఱిఁ జూడ మీఁదినగ మెల్ల ఘనాఘనపంక్తి పర్విపై
కొన్న మెఱుంగుబంగరువుకొండగతిం దిలకించె నెంతయు॥.

ఉ॥ లోకము లెన్ని యన్నియును లోఁగానియుం దనలేమిఁ జూపు నీ
యాకృశమధ్యభాగ మిపు డీక్షణలక్ష్మము గా దటంచు నే
నోకమలేశ ! లే దనుట యుక్తముగా దలబ్రహ్మఁ గన్న నా
శీకముతోడి పొక్కిలికి లేమి ఘటిల్లెడు నట్లు గావునన్.

చ॥ పొలుపుగ మధ్యదేశమునఁ బూనిన కొస్తుభ మెఱ్ఱచాయలఁ
ధశధశితద్యుతుల్ గొలువ దైత్యవిమర్దన ! నీయురంబు ని
ర్మలరుచి గూడఁ బొల్పె నడుమం బ్రతిబింబితబాలధానుమం
డలము వెలుంగఁ బొల్పు యమునానది గన్న పూదంబు కైవడి॥.

చ॥ దశతమహే ద్రసీలరుచిదాయకవిగ్రహ ! నీగభీరతా
జలనిధిభావముం దెలుపఁ జాలిన లక్షణలక్షితంబులై
యలవడెఁ గంకణాంకితములై సముదంచితశంఖచక్రసం
కలితములై యభంగపరిఘాసమతుంగభుజాతరంగముల్.

చ॥ తన సుషమావిశేషములఁ దప్పక శంఖములఁ జయించుటం
దనికిన కీర్తిరేఖలవిధంబున నుజ్వలకాంతిఁ జొల్పు నీ
యనుపమ తారహారలతికాపరికల్పితవేల్లనంబుచేఁ
గనుఁగొన నొప్పు నీ కిప్పుడు కంధరకంధరవర్ణబంధురా :

చ॥ వెడ వెడ క్రొత్త క్రొత్త మొగి విచ్చిన కెందరిరాకుఁ గెంపు చూ
పెడు జిగి గల్గు నీయధరబింబమరీచులు దొంగలింప నీ
బెడఁగు వహించు నెమ్మొగము పేరిటి పున్నమ చందమామకుఁ
నడలని దట్టపుం బొడుపుఁ జాయ ఘటించెడు నంబుజోదరా :

చ॥ తిలకితదంతకాంతు లనుతీవమెఱుంగులు సుస్వరాఖ్యగ
ర్జలు గల నీవచోమృతరసంబులు పైఁగురియంగ నామదిం
గల భవతాప మెల్ల విడి గ్రమ్మవె యంగకదంబకంబులం
బులకనవాంకురంబు లివి పొందగు రీతి గదా : గదాధరా :

ఉ॥ ముద్దులుగుల్కు నీభువనమోహనకుండలరత్నదీధితుఁ
ల్గద్దటిలాగుమై ధశధళందొలుపారెడు భంగిఁ జూడఁగాఁ
దద్దయుఁ జెన్నుమీరెడు పదప్రణతావనకేళిలోల : నీ
నద్దపుచెక్కుటద్దముల నిల్వక జాటుచుఁ బ్రాకు కై వడిఁ.

ఉ॥ క్రొవ్వున మచ్చరించి తుద గూడక వే శరణార్థిబుద్ధితో
నివ్వటిలంగ నీమొగము నెమ్మదిఁ జొచ్చి వెలుంగు మవ్వపుం
గ్రొవ్విరితెల్లదామరలొకో యనఁగాఁ దగి చక్రహస్త : లే
నవ్వుదొలంకు నీదు నయనంబులు నామదిఁ జూఱ లాడిడిఁ.

ఉ॥ నాసికపేరి మవ్వపుటనంటికిఁ బై బొమ్మ లాకు లయ్యె ను
 ల్లాసము చూపు లేత మొవులాగు మెయిం దిలకంబు గల్గెడుం
 బ్రాసవగంధ మింకు నని బంభరడింభకపంక్తి చేరు న
 తై సకలేశ : నీదునిటలాలకజాలక మింపు గొల్పెడిన్.

చ॥ అభయవిత్తిర్నిధుర్య : కరుణామృతవర్షము చూపు మేఘున
 న్నిభుఁ డగు నీకు నీవివిధ నిర్మలరత్నకిరీటభూషణ
 ప్రభలు ఘటించు చున్నయని భక్తమయూరమహోత్సవంబుగా
 నభినవపాకశాసనశరాసనసృష్టికళాకలాపముల్.

ఉ॥ ఉల్లము చల్ల నయ్యె మొద లూడె మనోరథముల్ జగంబుపై
 నొల్లమి పుట్టె చేరుగడ నొందితి నీశుభదివ్యవిగ్రహః
 భ్యుల్లసనావలోకనసుభోదధి లోపల నోల లాడుచుం
 దొల్లిటివాఁడఁ గానిగతిఁ దోయరు హేక్షణ : సంతసించెదన్.

చ॥ తెలియని ధూర్తవర్తనులు తెంపరులై తమ యుక్తి భంగులన్
 బలుకుట గాక నిక్కముగ భక్తివశుం డగు నిన్నుఁ జూడఁగాఁ
 గలుగుటకంటె నొందొక సుఖంబును గల్గునె కల్గనిమ్ము నా
 తలఁపున కింపుగా దిదియ తప్పక కల్గ ననుగ్రహింపవే :



పింగళి సూరనార్యుడు

ఈతడు 18-వ శతాబ్దమువాడు. తండ్రియమరన్న, తల్లియబ్బమ్మ. ఇతని నివాసస్థానము కర్నూలు మండలములోని యాకుపీడు, నంద్యాల మొదలగునవిగా తోచుచున్నది. నంద్యాల పరిపాలకు డగు కృష్ణరాజు ఆస్థానములో నుండెను. గరుడపురాణము, గిరిజాకల్యాణము, రాఘవ పాండవీయము, ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము, కళాపూర్ణోదయము లీతని కృతులు. మొదటి రెండు నామమాత్రావశిష్టములు, ఈ స్తుతిపద్యములు కళాపూర్ణోదయములోనివి.

కళాపూర్ణోదయము

సీ॥ మణిమయప్రాకారమండపగోపురో

దీర్ఘకాంతులచేతఁ దేజమునకుఁ

జారునదీహస్తచామరవీజన

వ్యాపారములచేత వాయువునకు

నారాధనార్థయాతాయాతజనవిభూ

షారజోవృష్టిచే ధారుణీకిని

హృద్యచతుర్విధవాద్యస్వనోపయో

గప్రవర్తనముచే గగనమునకు

గీ॥ నిజనవాగరుధూపజనీరవాహ

జననసంబంధమహిమచే సలిలమునకుఁ

బావనత్వంబు గలుగంగ బరగు వేంక

టేశునగరు దాఁ జేరి యింపెనగ మెసఁగ.

క॥ మునుపు పరివారదేవత

లను దగ నేవించి నిర్మలప్రేమభరం

బున మేను గగురుపొడువఁగ

ననఘః డతఁడు లోని కరిగి యగ్రమునందున్.

సీ॥ మృదుపదాంబుజములు మెఱుగుటందెలుఁ బైడి

దుప్పటియును మొల ముప్పిడియును

మణిమేఖలయు బొడ్డుమానికంబును వైజ

యంతియు నురమున నలరు సిరియు

వరదహస్తముఁ గటి వర్తిల్లుకేలు శం

ఖముఁ జక్రమునుదాల్చు కరయుగంబుఁ

దారహారంబులుఁ జారుకంతంబు ని

ద్దవుఁ జెక్కులును నవ్వుదళుకు పసలు

గీ॥ మకరకుండలములును దామరలఁ దెగడు

కన్నులు మానోజ్ఞనాసయుఁ గలిగి బొమలు

ముత్తియపునామమును రత్నమకుటవరము

నెసఁగ గనుపట్టు శ్రీవేంకటేశుఁ జూచె.

వ॥ ఇట్లు జూచి.

శా॥ ప్రత్యంగంబును మిక్కిలిం దడవుగా భావించి భావించి యా

దైత్యరాతితనూవిలాసము సమస్తంబు విలోకించెఁ దా

నత్యంతంబునువేడ్తఁ బొంగుచు నితాంతాశ్చర్యముంబొందుచున్

గృత్యంబేమియుఁ గొంత ప్రొద్దెఱుఁగ కక్షీణప్రమోదంబుతోన్.

వ॥ పదంపడి నిజానుభవం బిట్లని యుగ్గడింపం దొడంగి,

సీ॥ పదపద్మములఁజిక్కి పాయదు నాదృష్టి

కనకాంబరమున కేకరణిఁ దెత్తుఁ

గనకాంబరమునఁ గీల్కొనినఁ జలింప దే

సుదరబంధమున నెట్లొనరఁ గూర్తు

సుదరబంధమున నింపొంది భేదిల్లదు

శ్రీవత్సమున కెట్లు చేరఁ దిగుతు

శ్రీవత్సమునఁ దారసిలిన రానేరదు

కేలుదామరల కేక్రియ మరల్తుఁ

గీ॥ గేలుఁదామరలను గళశ్రీల మోవి

మకరకుండలముల గండమండలముల

నానఁ గనుఁగవ బొమలఁ గుంతలము లందు

నెందుఁ బరివస విడఁజాల దేమి చెప్ప.

సీ॥ ఒసపరిపసమించు పసిఁడిదుప్పటివాని

శుభమైన యురముకొస్తుభము వానిఁ

దెలిదమ్మిరేకులఁ దెగడుకన్నుల వానిఁ

గమ్మకస్తురితిలకమ్ము వాని

తొలుఁబల్కుఁగిల్కుపావలఁజరించెడు వాని

జలువతావులనెఱ్ఱ నలరు వాని

నింద్రనీలపుడాలు నేలువర్ణము వాని

సిరి మరుగ్గొలుపుమైచెలుపు వాని

గీ॥ మకరకుండలదీప్తి డంబరము వాని
 డంబు నెఱపెడు మణీకిరీటంబు వాని
 రంగనాయకుఁ గాంచి సాష్టాంగనతులు
 సలిపి తన్మూర్తియంతయుఁ గలయఁ జూచె.

వ॥ ఇతైఱంగునం జూచి.

చ॥ తమి యమరంగ నొక్కొకటి దక్కఁగ నేలెడు నౌర మద్విలో
 కముల మణీకిరీటమును గస్తురినామము నవ్వమోము హా
 రములును వైజయంతియు నురస్థలరత్నము శంఖచక్ర ము
 ఖ్యములును బొడ్డుఁదామరయుఁ గంకణకాంచిపదాంగదాదులన్.

సీ॥ దివ్యసంయమిమనస్థితిఁ బొల్పు మత్కుల
 దైవంబుపదములఁ దలఁపుఁ జేర్తు
 నఖిలలోకస్రస్థ యగు బ్రహ్మఁ గన్న మ
 త్ప్రాణబంధువునాభి నాత్మఁ జేర్తు
 దైతేయకంఠ నిర్దళనంబు లైన నా
 స్వామిహస్తముల భావంబుఁ జేర్తు
 లక్ష్మీచక్రవక్తు నలంకారమైన నా
 తండ్రీవక్షమునఁ జిత్తంబుఁ జేర్తు

గీ॥ నుల్లమునకును జూడ్కికి వెల్లిగొలుపు
 నా వరదుమోమునందు మనంబుఁ జేర్తు
 ననుచు గీతరూపములుగా నాశుకవిత
 నుతుల రచియించి పాడుచు నతఁడు గొలిచె.

సిద్ధిరాజు తిమ్మరాజు

[ఈతఁడు కిరి-వశతాబ్ధమువాఁడు, అళియరామరాయల మేనల్లుఁడు, కొండవీటిప్రభువు. తండ్రి ఓబళరాజు, తల్లిపేరెఱుంగరాదు. ఆళ్వారాచార్యుల వర్ణన మిందలి యతివృత్తము. ప్రౌఢమైన కవిత్వము. మంగళగిరి నృసింహస్వామి కంకితమీయబడినది, ఇతరకృతులెఱుంగరావు.

పరమయోగీవిలాసము

సీ॥ వినతులకొనఁగఁదాల్చిన శాంతరసమన

నడుగులఁ గటకహీరాంకు లమరఁ

గటి నిడ్డకేల్లమ్మిఁ గడు రాలి క్రమ్మువు

ప్పొడివోలెఁ బసిఁడిపచ్చడము దనర

నాడుల కిదియ దిక్కుని తనపాదద్వ

యము చూపుగతి వరహస్త మమరఁ

గడుదయాదృష్టిఁ దెల్పెఱ్ఱతటిల్లతరీతి

హృదయస్థలిని లక్ష్మి యింపునెఱవ

గీ॥ నాననేందుసుధాధార లన్నగ్నతార

హారవల్లులు సురమున్నులరుచుండఁ

జారుమకుటాభిశోభిల్లు శంఖచక్ర

హృద్యపార్కున్వండు మావేంకటేశ్వరుండు.

తరిగొప్పులమల్లన

ఈతఁడు 16-వ శతాబ్దము తుదిభాగమున నుండినవాఁడు. నివాస గ్రామము చంద్రగిరి, ఆటువేలశాఖలోనివాఁడు, మధ్యమతస్థుడు. తండ్రి నృసింహుడు, తల్లి తిప్పాంబ. ఈ గ్రంథము మాహాపురమునందలి దత్తాత్రేయదేవున కంకితమియ్యబడినది. శ్రీకృష్ణునకు సత్యభామయందు దయించిన చంద్రభానుడు రుక్మబాహునికూ, తురగు కుముదినిని పెండ్లియాడుట యిందలి యతివృత్తము. కవిత్వము రసవంతము.

చంద్రభానుచరిత్రము

సీ॥ అనశనవ్రతముచే నతులకార్యంబునఁ

గనుపట్టు నోరి బీగముల వారు

మ్రొక్కుఁ దీర్చుటకునై మూఁకమూఁకలు గూడి

యేతెంచు తలమోపుటిండ్ల వారుఁ

బ్రాణముల్ పిడికిటఁ బట్టుక యిట్టట్టు

దెమలని శిరసుకోడములవారు

దైహికాయాసంబు దలఁపక దొర్లుచు

నడతెందు పొరలుదండముల వారు

గీ॥ నామటామట మ్రొక్కువా రడుగునడుగు

దండములవారు మిగుల సందడి యొనర్ప

నడరి పన్నగసార్వభౌమాచలేంద్రుఁ

గొలువఁ గోటానకోట్లు పెన్గూట మరుగ.

సీ॥ చెక్కుల మకరికాచిత్రము ల్గరఁగఁగఁ
 గలయ నూర్చుచు సారె నిలిచి నిలిచి
 కటులభారమున వెన్నకు వీఁగి యందం
 పతులయంనము లూఁత పట్టి పట్టి
 తరులనీడలు చేర నరిగి నెచ్చలి వీచు
 సురటితెమ్మెరలకుఁ జొక్కి చొక్కి
 పాదాబ్జములు తొట్టుపడఁగ జానువులూఁది
 యెక్కుడుదగ మెట్టు లెక్కి యెక్కి

గీ॥ వలుదగుబ్బలఁ జెమటలు వడియఁ బయట
 లుబ్బ నొత్తుచు నున్నని యూర్చి యూర్చి
 యలఁత దూలుచు వ్రాలుచు నలఘు హర్ష
 జలధిఁ దేలుచు సోలుచు జలజముఖులు.

సీ॥ ఇలఁజూపు వలచేయి వెలిదమ్మికనుదోయిఁ
 జెలఁగువానిఁ బయోధి మెలఁగు వాని
 దట్టఁజేర్చినవంకి గట్టుమీఁదటిలెంకిఁ
 దనరు వానిఁ బురారి నెనరు వాని
 నెడమపెందొడఁగేలు నెడఁజేరిచినయాలు
 నెనఁగువాని శుభంబు లొనఁగు వాని
 నిండుబంగరు పట్టు కొండవంచిన మెట్టు
 వెలయువాని శుకాత్మ నొలయు వాని

గీ॥ చికిలి జిగిచుట్టుక త్తి జేజేలుబత్తి
 నెఱువు వాని సురారులఁ బఱువు వాని
 వేంకటస్వామిఁ గనుఁగొని వినయ వినమి
 తాంగవైఖరి మెఱయ సాష్టాంగ మెఱఁగి.

శా॥ కాలన్ముత్తైగణాలు వేడిచలువల్ గ్రమ్మించు కన్దాలు కెం
గేలం బట్టిన చుట్టువాలు నెడచక్కిం గల్మిప్రోయాలు నే
వేశక భక్తుల బ్రోచు మేలు తెలిదీవిం బొల్పు పెన్బోలు ని
ర్యేలం బాయని వేల్పుచాలు గలసామిక్ వెన్నునిం గొల్చెదన్.

శా॥ ఆర్తత్రాణపరాయణాయ భువనై కాధారభూతాయ సం
వర్తాంతోనిధిమగ్నభూభరణకృద్వారాహరూపాయ దో
ర్వార్తాభీతమహీసుతాయ శిశుతావ్యాపారనశ్యత్ప్రణా
వర్తక్రూరనిశాచరాయ దివిషద్వంద్యాయ తుభ్యం నమః.

సీ॥ రేరిక్కరాతాల నూరిననీ రేఱు
లైఱుఱు నీరికలై న చోట
గ్రేఱుబ్బి నెలఱు డాకిన నుర్లునెత్తల
నల్లరు కౌనలఁ దారు తలిరుఁ గత్తి
తేని బాబలేతఱెక్కఁ పోకులసారెఁ
దలఁకు నీరంబుల నొలుకు తెలిసి
రంబుతోఁ దనర నొరలు కన్నెక్రొన్నన
తేనె సోనల నసలై న నేలఁ

గీ॥ దొలఁకు కొలఁకు కెలఁకులఁ దళుకు గులుకు
సున్న తిన్నెలఁ దరలక నూలుకొనిన
కిన్నేర కల్లకలంబుల కేకికరుతు
లూనుచుండెనుఁతుంబురుకోన డాసి.

చెళ్ళపిళ్ళ నరసకవి

ఈ కవి 18-వ శతాబ్దపు తుదినుండి 19-వ శతాబ్దపు తొలిభాగము వరకు వర్తిల్లినవాడు. తండ్రి చెళ్ళపిళ్ళ కామయ, తల్లి వెంకమాంబ, స్వగ్రామము గోదావరిజిల్లాలోని కడియము. యామినీపూర్ణతిలకావలాసము, వెంకటేశ్వరవిలాసము, ఏకప్రాసకందగోపాలశతకము, అహల్యా సంక్రందనవిలాసము, ఏకాంతసేవాకలాపము వీరి కృతులు. ఈ స్తుతి పద్యములు వెంకటేశ్వరవిలాసములోనివి. శ్రీవేంకటేశ్వరుడు చెంచు కన్నెం బెండ్లియాడుట యందలి యతివృత్తము.

వెంకటేశ్వరవిలాసము

సీ॥ వలరాజుగాన్పు చిల్వలరాజుపాన్పు గ
 ల్వలరాజులొన్పుగా గలుగు వాడు
 కడలేనికమ్మి యెక్కడలేనిబమ్మి ని
 ల్కడలేనిచెమ్మి సంగరము వాడు
 కరివన్నెచాయ విన్కరిగన్నమాయ తొ
 ల్కరిగన్నమూయ నెచ్చెరికె వాడు
 కరమున్నరూపు సత్కరమున్నచూపు మొ
 క్కరమున్నబాపు చిక్కెఱుగు వాడు
 గీ॥ మేలువాడు జగజ్జాల మేలువాడు
 నోమువాడు వరంబిచ్చు నోమువాడు
 వన్నెవాడు దలంప మువ్వన్నెవాడు
 యాశ్వరుం డగు శ్రీవేంకటేశ్వరుండు.

సీ॥ సిగను బించెమువాడు తొగలసంకడికాని
 వగలఁ గుల్కెడు ముద్దుమొగమువాడు
 మొలకనవ్వలవాడు కళుకుబంగరువన్నె
 తళుకు దువ్వలువ మైగులుకువాడు
 కొమరుప్రాయమువాడు గుమరు నీలపురాల
 కొమరునెమ్మెయిచాయ లమరువాడు
 నెనరుఁజూపులవాడు వనరుహాలయ కిమ్ము
 దనరు పేరెదఁబేరు లొనరువాడు

గీ॥ నొసట గస్తురినామంబు పొసఁగువాడు
 కరములను శంఖచక్రముల్ గలుగువాడు
 డంబుమీతిన మణికిరీటంబువాడు
 మేలు శ్రీవేంకటాచల మేలువాడు.

సీ॥ తనుగొల్చువారిచేతను లంచముల వడ్డి
 సాధించుఁ గాసు వీసంబు లనక
 పేదచందమునఁ జేబియ్యంపుటోరెంబు
 పులివోని పశ్చెరంబుల భుజించుఁ
 బిల్వ నెచ్చటనైనఁ బేర్మి విందులునేయుఁ
 దనయింట నెపుడు నందఱు మెసంగ
 వేడ్కఁ బ్రసాదంబు విల్వఁజేయ నొనర్చి
 కర మొసంగును గుత్తకాని రీతి

గీ॥ ననుచు నీజాడ లెన్నుదు రట్టి నీవు
 పంతమున నన్నుఁ బైకొను తెంతమాట
 దురితసంహార శేషభూధరవిహార !
 పంకజాతాప్తనీకాశ ! వేంకటేశ.

సీ॥ సేవకద్రవ్యమార్జింపుట భక్తమా

నసలోభమణఁచుట నయముగాదె

ముడివంటకంబుఁ జిల్మిడిపశ్శెరంబులఁ

దినుట నీగర్వత్వ మనువుగాదె

అందఱి యిండ్లలో నారగింపుటలట్ల

తినఁజేయుటలు సమదృష్టిగాదె

బలువంటకము విల్వఁబఱచి పన్నిచ్చుట

గణుతింప నది ధర్మగుణముగాదె

గీ॥ నెలఁత యివి దోషములుగావు నిందనేయ

నమితసుగుణానుగుణవిశేషములుకాని

భావగుణధాత్రి : కుతుకసంపత్ప్రదాత్రి

చంద్రనిభగాత్రి : భిల్లరాజేంద్రపుత్రి.



౮

కాకమాని మూర్తికవి

ఈతఁడు 18-వ శతాబ్దమువాఁడు. తండ్రి రామలింగభట్టు, తల్లి తిమ్మాంబిక, స్వగ్రామము కాకుమాను. రాజవాహనవిజయము, పాంచాలీ పరిజయము, బహుళాశ్వచరిత్రము లీతని కృతులు. ఈ స్తుతిపద్యములు రాజవాహనవిజయములోనివి. మగధదేశమందలి కుసుమపురమును పాలించు రాజహంసునికుమారుడగు రాజవాహనుడు, మానసారమహీపాలుని కుమారుడగు దర్పసారుని యుద్ధమున జయించి, మానసారమహీపాలుని కుమార్తెయగు అవంతిసుందరిని పెండ్లియాడుట యిందలి యతి వృత్తము. ఈ గ్రంథము శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి కంకితమీయబడినది.

రాజవాహన విజయము

ఉ॥ శ్రీయథరోపరిం గుచగిరిం గబరిం దరహాసవీటికా
చ్చాయల యింపుసొంపులయి చందనకుంకుమపత్రరేఖలై
యాయతకుందచంపకములై తగఁ గన్గొను వేంకటేశ్వరుం
డా యిరుగంటిచూడ్కి భజనార్థితమమ్ము నదల్చుగావుతన్.

సీ॥ ఇందిరామదిరాక్షి కీడాపు నీలంపు

మేడచుట్టు ప్రహారిగోడ యనఁగఁ

దనచేతి కెల్లప్పుడును లోనుగా రమా

తరుణివైచిన వలత్రాడనంగ

నలమేలుమంగ సయ్యాటంబునకు వైవ
 దాల్చిన పొగడపూదండ యనఁగ
 మున్నీటి కన్నెయన్ పెన్నిధానంబు దూ
 గుటకు వైచినయట్టి గొలుసనంగ

గీ॥ భరితకౌస్తుభ దినమణిపరిధి యనఁగఁ
 దనుఘనాశ్రిత మఘవకోదండ మనఁగ
 వేంకటాధీశునురముపై వినుతిఁ గనిన
 వైజయంతిక మాకిచ్చు వైభవములు.

సీ॥ తన తనూరుచిపైనిఁ దగ నుల్లసిలు గుల్ల
 కావి నాఁ గనకాంశుకంబు దనరఁ
 గరముల శంఖచక్రంబులు భుజముల
 వ్రాలిన హంసచక్రములఁ దెలుప
 మును మ్రింగిన దవాగ్నినన వచ్చెనా నురోం
 గణమునఁ గౌస్తుభమణి వెలుంగ
 నలిక పత్రాంత్యద్వయ లిఖితశ్రీల క్రిం
 దటి పూలన శ్రుతికుండలము లమరఁ

గీ॥ జల్లచూపుల కాంతామతల్లి నాదు
 తల్లి యలమేలుమంగ కైదండఁ గొనుచు
 బన్నగనగాఢ్యుఁ డేనింత కన్నుమోడ్చు
 తరినిఁ గలలోన నెదుటఁ బ్రత్యక్షమయ్యె.

సీ॥ ఏదేవు కనుదోయి హిమధామసోదరీ

కుటికాకవాటంబు కుంచెకోల

యేదేవు చరణాబ్జ మిందిరాపుత్రికా

కాకోదరాంగద కూకుదంబు

ఏదేవు చేకత్తి ఋభురాజపౌత్రుభా

మకుఁ జల్లచేతుల మంత్రసాని

యేదేవు నాభి పూవిగురు జేజేబువ్వ

క్రౌవ్వెదఁగలయయ్య కవ్వగారు

గీ॥ సేవకేదేవుఁడొందె నర్చావతార

పుట్టి శ్రీవేంకటాచలాధ్యక్షనకును

బరమమూర్తికి మామకభవ్యకావ్య

కన్య కల్యాణమొనరింతు గౌరవమున.

ఉ॥ చెప్పినపద్యమెల్లఁ జెవిఁజేర్చివిను న్వి నడొంకు గల్గినం

దప్పలు గిప్పలెన్నఁదొకనాఁడును నాఁడును నేఁడు వేడుచో

నప్పన నెట్టిపో డడిఁగినన్ని వరాలిడుఁ గొండమీఁది తి

మ్మిప్పనివంటి కావ్యపతి యబ్బుట యబ్బుర మిబ్బుధాళికిన్.

చ॥ పలికిన పల్కులెల్లఁ బరిపాకము దప్పఁగ ఖండశర్కరల్

ఫలములు జున్నులుక్కెరలు పక్వములింక మనోహరంబు లే

దలఁచిన పద్యమంతయు సుధారసమౌనఁట వేంకటాద్రిరా

ణ్నిలయుని కింకిటఁ గృతి ఘటింపక మానుట మాకు నేటికిన్.

సీ॥ శ్రీఖండ నగ పటీరాఖండసౌరభ

వ్రజదాయి యేగట్టువంటచెఱకు

నాసత్య సుఖవర్తనాసత్య భైషజ్య

జీవాతు వేగట్టు చేదుచెట్టు

రమణీయతర శచీరమణీ రమణమణి

కుట్టాక మేగట్టుచట్టుకాయి

చూర్జటి స్ఫుటజటాంతర్జటివాటి సిం

మస్పర్ధి యేగట్టు దొనలనీరు

గీ॥ వ్యాసవాల్మీకశాండిల్యవాలఖిల్య

దేశికుల కెల్ల మంత్రోపదేశకర్త

లరయ నేతైలమున నుంకు లనగ దనరు

నట్టి వేంకటగిరి కొనియాడ దగదె.

ఉ॥ సంకలితాంబుతామరససానుగభీరకుమారధారికా

భ్రంకషనిష్కళంకయురపాపవినాశనతీర్థసేవనా

ధ్యంకరణాత్మభూభువనయౌవతకల్పరసాలకేశిదో

లాంకటసద్విశంకటతరైలము వేంకటశైలమొప్పగున్.

సీ॥ ఏచెట్టు చూచిన హితగంధచందనం

బేరాలు గనుఁగొన్న నింద్రమణులె

యేజంతు వీక్షింప మృగనాభి మృగరాజ

మేదొనఁ గన్న గంగోదకంబె

క॥ అప్పప్ప చూడవలదా
 యప్పని కోవెలపటిరహైమజలంబుల్
 కప్పరము పునుఁగు మృగమద
 మెప్పట్టున తావిగల్గు భృగుదివసమునన్.

సీ॥ జన్మజన్మార్జితచటుల పంకంబు గో
 రాడఁడే వృషభాచలాగ్రవాసి
 పక్షంబున దరిద్రభావాహి ద్రుంపఁడే
 గరుడవసుంధరాధరవిహారి
 యౌషధాసాధ్య వాతాదిరోగంబులఁ
 దూలింపఁడే శేషశైలభర్త
 భూతాది శంకానిరాతంక గహనంబు
 హరియింపఁడే వేంకటాద్రినాథుఁ

గీ॥ డమృతనిధిఁ జూపఁడే యంజనాగవిభుఁడు
 భద్రమూర్తి యమృతహారి భవ్యకీర్తి
 చక్రీ శుచినామధేయుండు జడమరీచి
 కంకణముఁ గట్టినాఁడు రక్షణము కొఱకు.

సీ॥ అరుగునోయనక కట్టాని యొంట్లడియెఁగాఁ
 జేరెఁడు బియ్యాలజియ్య చెలియ
 సమయునోయనక కాంచనశాటిఁగట్టెఁగాఁ
 దోమని పశ్చేలదొర లతాంగి

ధనమెంత దఱుగునోయనఁ డింతవెచ్చమా
వడ్డికాసుల వెరవడికిఁగలిగి
కాసుకసొమ్ములోఁగల డన్నిఁటశిఖలో
యామటామటమ్రొక్కులయ్య యబల

గీ॥ యనుచు నగి మ్రొక్కుదురు వేంకటాధినాథు
నక్కడికి నల్లుహరిదమ యన్నమగని
చక్రికుధరోత్తమమునకుచక్కికెక్కి
చక్క ముక్కోటి కరుదెంచు సౌరసతులు.

సీ॥ ప్రజలఁగాననివానిపాయసంబును సుద్ది
తునుమవా దృష్టి యంధునకు నిచ్చి
గొర్రాలెఱుంగునే బిడ్డకుట్టనుట మా
న్నింపవా వంధ్యకు నిసు వౌసంగి
తూలింపవా యెద్దుఁద్రోచిన పిచ్చుగుం
టను పల్కుపరువు పంగునకు నౌసఁగి
పాపవా చెవిఁటికిఁబట్టిన సంకను
నానుడి బధిరు వినంగఁ జేసి

గీ॥ యనుచుఁజను వేంకటాచలాధ్యక్ష జలరు
హాక్ష లక్ష్మీవిశుద్ధశుద్ధాంతవక్ష
బ్రహ్మాతిరునాళ్ళ కరుదెంచి ఫలముఁ గాంచి
కటక కళ్యాణ డిల్లీ నికటజనంబు.

సీ॥ ఎటువంటిదో చూడ మెట మంచిగంధంబు
 జిడ్డంచుఁ గొఁగిటఁ జేర్చిచేర్చి
 కనమెన్నఁ డిదిగదా యనుచుఁ గన్నుల గది
 యఁగ బారిజాతంబు నత్తియత్తి
 తలఁపుకెం పిటువంటిదా యంచుఁ దుఱుమునఁ
 గొన జుట్టునను మేనఁ గూర్చి కూర్చి
 వినువాఁక యిదిగదా యనుచు నాకాశగం
 గావారి నంగముల్ గడిగి కడిగి

గీ॥ శేషగిరిఁ జేరి యారాచుసీమఁ గోరి
 శైత్యకృత్యంబు నిత్యంబు సల్పు వేంక
 ఠేశ వైశాఖతీర్థనిరీక్ష కరుగు
 దెంచు నానేతు కాశితైర్ధిక జనంబు.

సీ॥ కొడుకు మన్మథుఁ డాఁడుఁబడుచు భాగీరథి
 యిల్లాలు భూకాంత యిల్లు కొండ
 యన్న దా బలభద్రుఁ డగ్రసూనుఁడు బ్రహ్మ
 కోడలు శారద కొలములోన
 మఱఁది కల్వలఠేఁడు మామ సముద్రుండు
 మఱియును రెండవమామ భోజుఁ
 డలరు పేరెదసొమ్మువెలలేని మాణిక్య
 మచ్చబంగారు పైపచ్చడంబు

గీ॥ నన్న వెచ్చంబు ముక్కంటి కెన్న నరిది
 జగము లీరేడు గర్భవాసమున నిముడు
 సిరియొడయఁ డెంతసంసారి శేషశైల
 వల్లభునివంటి దాత దైవంబుఁ గలఁడె.

రేవణూరి వెంకటాచార్యులు

ఈతఁడు 17 - వ శతాబ్దము తుదినుండబోలు. తండ్రి తిరుమల కొండయార్యుఁడు. తల్లి పేరెఱుఁగరాదు. జన్మస్థానముగాని నివాసస్థానముగాని యెఱుఁగరాదు. రామచంద్రోపాఖ్యానము, శకుంతలాపరిణయము, శ్రీపాదరేణుమాహాత్మ్యము లీతని కృతులు. రామచంద్రోపాఖ్యానము లభ్యమగుటలేదు. ఈ స్తుతిపద్యములు శ్రీపాదరేణుమాహాత్మ్యములోనివి. శ్రీవేంకటేశ్వరుని శ్రీపాదరేణుమాహాత్మ్య మిందలి యితివృత్తము.

శ్రీపాదరేణు మాహాత్మ్యము

సీ॥ ఇంపైన క్రొవ్వాడి సంపెంగ నెత్తావి
 నింపు జవ్వనిమేని సొంపు తావి
 పాటలీకుసుమంబు సూటిగంధపుఁ జల్వ
 బోటి మైగంధంపుమేటి చల్వ
 కల్వ క్రొవ్విరి మంచి విల్వ వాసన గొల్వఁ
 జెల్వదేహపు మంచి చల్వ వలపు
 నెమ్మి బంగరు తమ్మి దొమ్మి గ్రందు దువాళి
 కొమ్మ యంగము గ్రమ్ముకొను దువాళి

గీ॥ సమ్మదానందమును బొందు సమ్మనీంద్ర
 యెమ్మెలాడి తనూసౌరభమ్ము సాటి
 కమ్మవిరు లన్నిటికి సౌరభమ్ము లొసఁగు
 సుమ్మ హరిపాదరేణులేశమ్ము మదన.

సీ॥ కాలాగరుజధూపగత వాసనల కన్న
 పాటీరతరు సౌరభముల కన్న
 పారిజాతగుళుచ్చ పరిమళంబుల కన్న
 పంకజాతామోదపటిమ కన్న
 కర్పూరపంకసంకలిత గంధము కన్న
 కస్తూరికాస్వాదు కలన కన్న
 వకుళప్రసూనజీవనపు తావుల కన్న
 సాంకవప్రకటి తాసవము కన్న

గీ॥ నధికతరమై ఘుమం ఘుమాయతన మగుచు
 మధురతరమైన శేషాద్రిమందిరాత్మ
 పాదరేణువు నాజిహ్వాపై వసించి
 సుకవితారీతివలపులఁ జొనుపుఁగాత.

ఉ॥ ఎంతటిరోగమైన హరియింతు నిమేషములోన నంచు
 ధన్వంతరిరూపమైన నెఱవైద్యుఁడు వేంకటనాథుఁ డట్టి శ్రీ
 మంతుని పాదరేణు పరమౌషధమౌచు మదీయరోగ మా
 ద్యంతముగా నడంచెయుఁ జిరాయు వొసంగును నాకు నీయెడన్.

సీ॥ పైత్యభ్రమాధ్వాంతపటలభానూదయం
 బతిమేహదావానలాభ్రవృష్టి
 కఫరోగబుర్బురత్కర్దమగ్రీష్మంబు
 పాండు దుష్టోరగ పక్షిరాజు
 పటుపురాణజ్వరపర్వతదంభోశి
 క్షయకాలకూటవిషత్రిశూలి

కుత్సితశ్లేష్మాబ్ధికుంభసంభవమూర్తి
ధాతుప్రసూనచైత్రక దిసంబు

గీ॥ వాతజీమాతసంఘాతవాయుపథము
చిరతరాయుర్ధిభావసంజీవకరణి
వెంకటేశ్వర శ్రీపాదపంకజాత
రేణువు మదీయ రుజులు హరించు గాత.

ఉ॥ నందుని సుందరీమణి యనం దగునట్టి యశోద తల్లియై
పొందుగ పాలు వోయుచును బుద్ధులు చెప్పుచు ముద్దులాడుచో
నందనుడై యహింద్రగిరినాథుఁడు నాబిడ చిన్ని బొజ్జపైఁ
జిందులు ద్రొక్తు నుబ్బులకుఁ జెందిన రేణువు నాశ్రయించెదన్.

మ॥ అలఘుస్వచ్ఛములై యభీష్టదములై యత్యంతసాంద్రంబులై
విలసద్ద్రవ్యములై విలక్షణములై విశ్వప్రచారంబులై
లలితామోదములై లతాంతగతులై లాస్యాధితత్వంబులై
చెలువందెఁ ఁ ఫణిరాజులై లనిలయశ్రీపాదభూరేణువుల్.

సీ॥ కలువ పూరేణువు కపురంపురేణువు
సరిసేయఁ దగ దని చాటవచ్చు
గంధంపురేణువు కస్తూరిరేణువు
ప్రతిచెప్పరా దని పలుక వచ్చు
పునుఁగురేణువు మంచి పొందమ్మిరేణువు
పురుడు గా దని చాలఁ బొగడ వచ్చు
సంపంగిరేణువు జాజిపూరేణువు
దీటొనె యనుచు వాదింప వచ్చు

గీ॥ ఘనతరస్వచ్ఛతామోదగరిమ మాత్ర
మున వహింపగ జగమెల్ల ముంచి తేల్చు
పరిమళము లీను శేషాద్రిభవనుఁ డైన
శ్రీనివాసుని శ్రీపాదరేణువునకు.

గీ॥ గౌతమాంగనవలె జాయుగాను నడవి
లోనఁ బడి యుండగా నైతి నేను జగతి
శ్రీరఘూత్తముఁ డైనట్టి శేషశైల
నాథునంఘ్రిరజస్పర్శ నాకుఁ గల్గు.

సీ॥ చతురాననస్ఫూర్తిబ్రతుకు బ్రహ్మకు నైన
సర్వజ్ఞుఁడగు గిరీశ్వరునకైన
వాచస్పతిత్వంబు వరలు గీషపతికైన
శక్తిదాల్చు కొమరసామికైన
ధర ననంతఖ్యాతి మెరయు శేషునకైన
షడభిజ్ఞుఁడగు గణేశ్వరునకైన
వాగ్దేవతాసార్థవతి సరస్వతికైన
విబుధాఖ్యమగు దైవవితతికైన

గీ॥ సకల పాపక్షయంబులు సకలరోగ
హరణమై సర్వశుభదాయియై దనర్చు
వేంకటేశ్వరు శ్రీపాదపంకజాత
రేణులేశంబు మహిమ వర్ణింపఁ దరమె.

సీ॥ ప్రణతిఁ జేసెడివేళ బహుదివ్యరత్నసం
 ఘటితకోటిర భాగముల మీఁద
 పూజఁ జేసెడివేళ పున్నాగమల్లికా
 పారిజాతాది పుష్పముల మీఁద
 పాద్య మిచ్చెడివేళ పంకజాతామోద
 పుష్కరనిమ్మగాంబువుల మీఁద
 పదము లొత్తెడివేళ పరమరేఖాచక్ర
 సౌభాగ్యమృదుల హస్తముల మీఁద

గీ॥ నెలమిఁ బ్రసరించి బ్రహ్మరుద్రేంద్రముఖ్య
 దేవగణములకోర్కులు దీర్చునట్టి
 వేంకటేశ్వరు శ్రీపాదపంకజాత
 దివ్యరేణువు మాకోర్కె దీర్చుఁ గాత.

సీ॥ కలమృగంబులవెల్ల కస్తూరిమృగము లై
 పొలు పొందె వేంకటభూధరమున
 పసిఁడిరేకులవెల్ల పద్మంపు రేకు లై
 పొలు పొందె వేంకటభూధరమున
 నయము సరసులెల్ల చందనతరువు లై
 పొలు పొందె వేంకటభూధరమున
 జనితనత్తరులెల్లఁ జందనతరువు లై
 పొలు పొందె వేంకటభూధరమున

గీ॥ ధూళు లెల్లను కర్పూరధూళు లగుచు
 బోల్పు పొలు పొందె వేంకటభూధరమున
 శ్రీనివాసాంఘ్రిరేణువై చిత్రకలిత
 పరిమళఘుమంఘుమద్గుణప్రాప్తమహిమ.

ఉ॥ నాకమునందు గల్గు సుమనస్సుల తావుల మించి నేడు యీ
 యాకసమేమొ తత్పరిమళాయిత మయ్యె సురేంద్ర రంభనాన్
 వేకువఁ దాళుపాక తిరువెంగళనాథుఁడు బాడ నాడు ద
 ర్వికరరాద్గిరిశపదరేణువు లెల్లను గప్పబోల్ జుమీ.

మ॥ తిరుమంత్రాఖ్యహలంబు పూని కృషికృద్ధీమంతుఁ డాత్మీయహృ
 ధ్ధరణీఁ దున్ని ద్వయార్థబీజములు నిండంజల్ల నంకూరమై
 పరగఁ బూచిన మోక్షశాలికిని పైపై సత్తువల్ నింపు దా
 నెరు వై శేషగిరింద్రపాదరజమూహింపంగ నిద్దారుణిన్.

సీ॥ సకలబాడబగేహసమితి కాహవనీయ
 సద్ద్రవ్యధూపధూసరము లగుచు
 సర్వమౌర్వీధనుక్షత్రియశుద్ధాంత
 సౌధంబులకుఁ బుష్పశరము లగుచు
 నఖిలవర్తకపణ్యముఖపద్మముల కైన
 మదసంకుమదచంద్రపదము లగుచు
 నఖిల మహాకూద్ర నిలయంబులకు తప్త
 గోక్షీరనవనీతఘటిక లగుచు

శ్రీలలనకరంపుఁ జెమరురేణువును
 గోలలనపయంట కొమరురేణువును
 నీళచన్నులపైన నెలయురేణువును
 నోరిమై యహితల్ప మొరయురేణువును
 విమలాదులకుఁ దావి వీఁగురేణువును
 విమలాప్పరలబాడువేగురేణువును
 నిత్యముక్తులమేన నిండురేణువును
 ప్రత్యమరులపుండ్రపాండురేణువును
 నమరంగ జయముఖ్యులరయు రేణువును
 కుముదాదులకు గోర్కి గురియు రేణువును
 ననిరుద్ధసంకర్షు లానురేణువును
 నొనరఁ బ్రద్యుమ్నాదు లూనురేణువును
 బహురుద్రవిధిశక్రభావ్యరేణువును
 బహులోకపాల సద్భవ్యరేణువును
 నరయ శరణ్యంబు లరయురేణువును
 విరజ పైపైఁ దేలివెలయురేణువును
 నలసోమసవనంబు నాపురేణువును
 వలచి ముక్తులశ్రమల్ వాపురేణువును
 పరమపదం బెల్లఁ బరచురేణువును
 పరమవైష్ణవులమేల్ పరచురేణువును
 గంగాప్రసూస్నానకలితరేణువును
 గంగోర్మికలలోనఁ గలచురేణువును

ఘనసింధుమార్గంబు గప్పురేణువును
 ముసులమ్మగాదుల మోడ్పురేణువును
 సత్యలోకపుగొండ్లి సలుపురేణువును
 నిత్యసంసర్గంబు నిలుపురేణువును
 క్షీరాబ్ధిసురుగులఁ జెందురేణువును
 భూరివై కుంతముల్ పొందురేణువును
 చంద్రసూర్యులలోనిచంచురేణువును
 నింద్రాదిసురలు మోహించురేణువును
 ఘనుచెక్కులపైనమ్మదువురేణువును
 పూనికూర్మముగాచు పొదువురేణువును
 ఘోరకోలము కోరకొనలరేణువును
 నారసింహునిగోళ్ళనలరేణువును
 గుఱ్ఱవామనకుంభగుంభరేణువును
 రఙ్గుపారునుకళారంభరేణువును
 రాతినాతినిజేయు రావురేణువును
 రీతినీలపుటంశ రేవురేణువును
 కపటలప్పవిపాది గట్టిరేణువును
 నెవమగుఱ్ఱపుచొంగనెట్టిరేణువును
 నందనుందరిబొజ్జ నాటురేణువును
 క్రిందువ్రేతలకళల్ గీటురేణువును
 బూతనచనుచేదు పుచ్చురేణువును
 వాతరూపునినేలవ్రచ్చురేణువును
 శకటార్చిదెగటార్చి జడియురేణువును

ప్రకటాశినొకదోళిబడియురేణువును
 కాళీయుతలలపై గదలురేణువును
 మేలీయదలకొల్పమెదలురేణువును
 యమునతోయమ్ముదాయమ్మురేణువును
 ఘుమనవాసిలుతావిక్రోవిరేణువును
 మద్దులదిగనీడ్చిమసుకురేణువును
 ముద్దువిద్దెములాడుముసుకురేణువును
 జెట్టిపోరులదొమ్మిజిమ్మురేణువును
 గుట్టవైరులదిమ్ముగ్రుమ్మురేణువును
 ద్వారకాగరుధూపదర్పరేణువును
 సారసశక్తిప్రసర్పరేణువును
 రైవతకుంజాభిరామరేణువును
 దైవతావలిపరంధామరేణువును
 రాధికాకేళీనిరాసరేణువును
 మాధవీగంధాదిమాసరేణువును
 రుక్మిణీనిటలసారోవరేణువును
 రుక్మాంగదాక్షిచిద్రూపరేణువును
 సత్యభామాతపస్సారరేణువును
 సాత్యకీహస్తప్రసాదరేణువును
 మిత్రవిందాగంధమిళితరేణువును
 మైత్రేయముఖపరీమళితరేణువును
 జాంబవత్యక్షిప్రశస్తరేణువును
 శంబజాంతకశిరఃశస్తరేణువును

కాళిందికాసరఃకమలరేణువును
 కాళిందజానదీకమలరేణువును
 లక్షణాకబరికాలసితరేణువును
 లక్షణప్రదమహాలలితరేణువును
 భద్రాకపోలసంబంధరేణువును
 భద్రయోగనదనుబంధరేణువును
 మహితసుదంతసీమంతరేణువును
 సహితోద్భవాదికస్వాంతరేణువును
 యాదవావళిగోరినట్టిరేణువును
 యాదవప్రభుపీఠహారిరేణువును
 శ్రీకైలభోగప్రసిద్ధరేణువును
 శ్రీజానకిముఖ్యసిద్ధరేణువును
 స్వామిసరఃకేళిసౌఖ్యరేణువును
 స్వామిపూజాముఖ్యసఖ్యరేణువును
 నాకాశగంగాజలార్ద్రరేణువును
 నాకాశరాజపోషార్ద్రరేణువును
 తౌండమాధిపసముద్ధూతరేణువును
 పాండవతీర్థసంపాదరేణువును
 సంకీర్తనాచార్యసఫలరేణువును
 వేంకటాహ్వాయపద్మవిమలరేణువును
 నలమేలుమంగాధిపాంఘ్రిరేణువును
 దలఁతు మమ్ములబ్రోవఁదలఁచురేణువును.



తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యుడు

ఈతఁడు 15-వ శతాబ్దమువాఁడు. తండ్రి నారాయణసూరి, తల్లి లక్కాంబ. జన్మస్థానము రాజంపేటతాలూకాలోని తాళ్ళపాక. ఈ కవి సాగువ నరసింహదేవరాయల కాలములో నున్నవాఁడు. ఆంధ్ర ద్రవిడ కర్ణాటభాషలలో సంకీర్తనపద్ధతి కీతఁడే సృష్టికర్త. సరససంగీతవిలాస ములతో సర్వజనసులభముగా. సంకీర్తనాత్మకముగా నాంధ్రవేదాంతము నవతరింపజేసినాఁడు. ఈతనికి సంకీర్తనాచార్యుఁడని, హరికీర్తనాచార్యుఁ డని, పదకవితాపితామహుఁడని, ఆంధ్రవేదాంతకర్తయని బిరుదులుగలవు. అధ్యాత్మ్యసంకీర్తనలు, శృంగారసంకీర్తనలు, వేంకటేశ్వరశతకము, శృంగారమంజర్యాదులు లభించినవి. సంకీర్తనలక్షణము (సంస్కృతము) శ్రీవేంకటాచలమహాత్మ్యము, రామాయణము మొదలైన గ్రంథములు రచించినట్లు ఈతని మనుమడు చెప్పెను. కాని పైగ్రంథములు కాన వచ్చుటలేదు.

శ్రీ వేంకటేశ్వర శతకము

ఉ॥ పల్లవపాణి విశ్వగురుభామిని యిట్టి ప్రపంచ మంతకు॥
దల్లి సమస్తజీవులనిదానమ శ్రీయలమేలుమంగ ! నీ
చల్లనిచూపు చిల్కి వెదచల్లఁగఁ బుణ్యులమైతి మండ్రు భూ
మెల్లను నీ వధూమణి ననేకవిధంబుల వేంకటేశ్వరా !

చ॥ వెలయఁగ వేంకటాచలమువీధులఁ గమ్మని పుష్పవృష్టి కిం
పలరఁగ నేగివచ్చి యలపారఁగ నయ్యలమేలుమంగతో
నలరఁగ గోరకమ్ముల లతాంగన లిమ్ముల సేస చల్లఁగాఁ
గలకలనవ్వు మిమ్ముఁ గలకంతకుకావళి వేంకటేశ్వరా !

ఉ॥ చాఁగు బళా జగత్పతికిఁ జాఁగు బళా జగదేకమాతకున్
చాఁగుబళా రమేకునకుఁ జాఁగు బళా యలమేలుమంగన్
జాఁగుబళా యటంచుఁ గడుఁ జక్కనికాంతను వీధివీధి మీ
రేఁగఁగనిత్తు రారతు లనేకవిధంబుల వేంకటేశ్వరా :

చ॥ పరిమళముం బ్రభావము శుభస్థితి నిత్యవిభూతి విభ్రమ
స్ఫురణము దివ్యవైభవము భోగము శ్రీయలమేలుమంగ నీ
యురమున నంచు సన్మనులు యోగిజనంబులు మెచ్చిమెచ్చి నీ
వరవనితాశిరోమణి నవారణఁ గొల్తురు వేంకటేశ్వరా :

ఉ॥ ఒక్కొకనాటిరాత్రి సకలోన్నతుఁడైన ఖగేంద్రమూర్తిపై
నెక్కి వినోదలీలఁ జరియించుచు నయ్యలమేలుమంగ మో
మక్కునఁ జేర్చుచుఁ బహువిహారములఁ వనవీధులం బ్రియం
బెక్కువగాఁ జెలంగు విధ మేమనిచెప్పుదు వేంకటేశ్వరా :

ఉ॥ ఓచెలి : యోలతాప్రతిమ : యోమృగలోచన : యోచకోరికా :
యోచదురాల : యోచిలుక : యోసతి : యో యలమేలుమంగ నీ
చూచిన చూపులే విభుడు చూచిన చూపు లటంచు నీ సతీన్
భేదరసిద్ధకామినులు కీర్తన సేతురు వేంకటేశ్వరా :

చ॥ పరిమళమో కదంబమొ ప్రభల్విడ నించిననిగ్గా నిర్మలా
భరణమొ నిత్యవైభవమొ భాగ్యమొ శ్రీయలమేలుమంగభూ
ధరునకు నాదిలక్ష్మియని తత్త్వమహత్త్వరహస్యవేత్త లం
బరముననుండి నీవనితఁ బ్రస్తుతి సేతురు వేంకటేశ్వరా :

ఉ॥ కొమ్మకు గోరుముద్దలును గుజ్జెనగూళ్లును, బేడపొళ్ళు మా
యమ్మకు, బొమ్మరిళ్లు లలితాంగికి, మాయలమేలుమంగకున్
బొమ్మలు బొమ్మపొత్తికలు బోనపుదొంతు, లటంచు నీసతిన్
నెమ్మిథజించి మ్రొక్కుదురు నిర్జరకాంతలు వేంకటేశ్వరా :

ఉ॥ ఓ కమనీయచంద్రముఖి ! యోవలరాయనితల్లి ! యోసుధా
నైకతచాతురీజఘనచక్రిణి ! యోయలమేలుమంగ నీ
వే కరుణించి కాపు మని వేడ్కల నింద్రపురంద్రు లందఱు
బైకొని నీలతావ్రతిమఁ బ్రస్తుతి నేతురు వేంకటేశ్వరా :

ఉ॥ ఓలలితాంగి ! యోకలికి ! యోయెలజవ్వని ! యోవధూటి ! యో
గోల ! మెఱుంగఁజూపుకనుఁగోనల నోయలమేలుమంగ ! మ
మ్మేలివతల్లి ! నీవిభు నకించున కించుకమాదెసఁజూపు మంచు నీ
పాలికిఁ జేరి మ్రొక్కుదురు పద్మభవాదులు వేంకటేశ్వరా :

చ॥ సరసిజనంభవాది దివిజప్రకరంబుల సంపదల్ సువి
స్తరములుగాఁగఁ గన్గొనలఁ జల్లెడు శ్రీయలమేలుమంగ నీ
తరుణి యురంబునం జెలఁగఁ దన్మయ మందెడు నీకుఁ బ్రాతియే
పరమపదప్రభుత్వము నపారమహత్త్వము వేంకటేశ్వరా :

చ॥ తరుణి ! మహానిధానమ ! సుధామయకూప ! సమస్తవైభవా
భరణమ ! దేవదేవునికృపామతి యోయలమేలుమంగ ! నీ
కరుణయ చాలు లోకములుగానఁగ నంచు మునీంద్రులును సురల్
నిరతి నుతించి మ్రొక్కుదురు నీప్రియకాంతను వేంకటేశ్వరా :

ఉ॥ నించిన పంచదారలును నేతులుఁ దేనెలుఁ గమ్మఁగాఁగఁ దా
లించిన కూరలుఁ బరిమళించఁగ నయ్యలమేలుమంగ వ
డ్డించిన నిర్మలాన్నములు డెంద మెలర్పఁగ నారగింతు నీ
మించిన వేయుఁజేతులను మేలము లాడుచు వేంకటేశ్వరా !

ఉ॥ ఆతఁడె నీవు నీవనఁగ నాతఁడె నీపలుకే తలంపఁగా
నాతని పల్కు నీహృదయ మాతఁడె పో యలమేలుమంగ నీ
చేతిదె సర్వజంతువులజీవన మంతయు నంచు నన్నుని
వ్రాతము సన్నుతించు ననివారణ నీసతి వేంకటేశ్వరా !

చ॥ నెఱి నలమేలుమంగకును నీకును బద్మభవాండభాండమే
మెఱసిన బొమ్మరిల్లు తగుమేడలు మీఁదటి లోకముల్ ప్రభల్
తెఱలఁగ మించు నయ్యనుఁడె దీపము గుఱ్ఱెనగూడు చంద్రుఁడె
తొఱలిన దేవసంఘములె తొత్తులు బంటును వేంకటేశ్వరా !

చ॥ వడి సలమేలుమంగ నిడువాలికచూపు నివాళి నీపయిఁ
సుడిసిన తమ్మితేకులు ప్రసూనశరంబులు గల్వితేకులుఁ
బడిబడి మీఁదమీఁద రసభావనగా దిగఁబోసి నట్ల పో
పొడవగు పువ్వుజొంపముల పూజలు నీకును వేంకటేశ్వరా !

చ॥ ఇతఁ డలమేలుమంగవిభుఁ డీతఁడెపో కలశాబ్ధికన్యకుఁ
సతతముఁ జిత్త మిచ్చిన రసజ్ఞుఁడు ప్రాజ్ఞుఁడు సర్వవై భవో
న్నతుఁడు రమాసతీప్రియుఁడు నందకశార్దూధరుం డటంచు ని
న్నతివలు మెచ్చి మెచ్చి కొనియాడుదు రెప్పుడు వేంకటేశ్వరా !

చ॥ నిగిడి పయోధిఁద్రచ్చునెడ నిర్జరసంఘము నిక్కిఁచూడఁగా
 ధగధగమంచు దిక్కుల నుదగ్రతటిల్లత లుల్లసిల్లఁగాఁ
 దగ నుదయించి మించిన సుధాప్రతి మీయలమేలుమంగ నీ
 మగువ యటంచు మెత్తురు సమస్తమునీంద్రులు వేంకటేశ్వరా !

ఉ॥ పచ్చలనందిదండలును బాహుపురుల్ మణినూపురంబులు
 మచ్చరికంబులు॥ బసిఁడిమఁబైలమ్రోతలుఁ బెల్లు మ్రోయఁగా
 నెచ్చెలు లోలిఁ గొల్వఁ దరుణీమణి శ్రీయలమేలుమంగ నీ
 ముచ్చట దీర్చు నొక్కపరి ముందఱ నిల్చిన వేంకటేశ్వరా !

ఉ॥ యోగ్యతలేని కష్టఁడ నయోగ్యుఁడ నన్నిటఁ జూడ గర్భని
 ర్భాగ్యుఁడ నీకృపామతికిఁ బ్రాప్తుఁడ నోయలమేలుమంగ నీ
 చూచుకృపానిరీక్షణమె చూచెద నంచును నీప్రియాంగన
 బూచినవాక్ప్రసూనములఁ బూజలు చేసెద వేంకటేశ్వరా !



గీ॥ నే నుదీనిధి కరిగావులై నుఖింతు
 రంగబంగాళచోళ కళింగవంగ
 గౌళపాంచాలనేపాళమాళవాండ్ర
 శకయుగంధరముఖ్య దేశములనృపులు.

శా॥ ఆవిన్నాణపు వేలుపుందొర ప్రపన్నానీకముల్ గొల్వఁగా
 శ్రీవైకుంఠపురంబు వెల్వడి లసచ్ఛృంగారుఁడై యిందిరా
 దేవిం దోడ్కొని స్వామిపుష్కరిణికాతీరప్రదేశంబునఁ
 భావింపం దగు హేమసౌధమున శుంభశ్రీల వర్తించుచున్.

సీ॥ ఆమోదమున రమారామాలలామంబు
 మెఱుఁగారు నురముపై మెఱుఁగు లీన
 నహితలోకై కదుస్సహసహస్రారంబు
 లాలితంబగుచుఁ గెంగేల నమర
 ఘనతరామలకనత్కనకోత్తరాసంగ
 దీధితి యొడలిపైఁ దేజరిల్ల
 భూరిగై రికచారుహీరకోటీరంబు
 కొమరారు నుత్తమాంగమునఁ దనర

గీ॥ లలితరాతువిచిత్రశిలావిశేష
 శేషగిరిశృంగశృంగారచితనిశాంతి
 బహుళమణిరాజరాజితభద్రపీఠి
 సరసగతి వేంకటాచలస్వామి వెలయు.

చ॥ సనకసనందనాదిమునిసన్నుతపాద రమావినోద కాం
చనమయవాస శత్రుజనశాసన దాసనమస్క్రియాప్రియా
వనరుహనేత్ర పత్రరథపత్ర పవిత్రచరిత్ర సామగా
యనఘన శేషశైలనిలయా వలయాదివిశేషభూషణా.

చ॥ హరిహరినాగనాగపశతారకతారకతారతారరా
శరశరదిందుకుందహరిచందనచందనభారభారతీ
వరవరవాజివాజిరథవాసభవాసమృతాశనాశవి
స్తరతరతీ ర్తితీ ర్తితనదానసదాననవేంకటేశ్వరా.



సీ॥ బంగారువ్రాతచెఱంగుల రంగారు
 పట్టుదుప్పటి కటిఁగట్టువాని
 పద్మపద్మప్రభాస్పదపాదవేదమం
 జీరమ్ములను విలసిల్లువాని
 అతుల చిరత్నరత్నాంశుజాలముల మిం
 చులమించు మించుల నలరువాని
 శాంతశృంగారరసశ్రీల నెలవై న
 మెఱుఁగుజాఁమనచాయ మేనివాని

గీ॥ సర్వగీర్వాణసముదయసార్వభౌమ
 బిరుదుగలవాని విఖ్యాతి వెలయువాని
 శుభగుణావాలు నిర్జరస్తుతివిశాలు
 వితతకరుణానివేళు శ్రీవేంకటేశు.

సీ॥ మొలకతారపుతెక్కు గలవాని గలవాని
 నెనరువాని పొగడ్త దనరు వాని
 దయతోడకూడు చేతనవాని తనవాని
 తనయంతవానిగా నునుచువాని
 పదములఁబొదలు నాపగవాని పగవాని
 బురకని మనిచిన బిరుదువాని
 నెఱ్ఱొవినగవు వెన్నెలవాని నెలవాని
 చెలికన్నుదోయిగాఁ జెలఁగువాని

గీ॥ నంబుదపుడంబుమీఱు గాత్రంబువాని
 కొండనక కోర్కికొండను కొండవాని
 నిలువుగల పైఁడిచెలువుల వలపువాచి
 మేలుసమకూర్చు నలమేలు మేలువాని.

సీ॥ తలనిల్లుగట్టు వ్రతమ్ముబరాయని
తోమని పశ్యాల నేమగాని
చేరెడుబియ్యాల యోరెముదినువాని
కోణంగినేవల నాణెగాని
కానుకలకు వడ్డికాసులు గొనుజేని
ముక్కోటితీర్థపుఁ డెక్కులాని
యడుగడుగుకు మ్రొక్కులందెడి దేవుని
కూకటిమాడల గుత్తగాని

గీ॥ శుక్రవారపునేవలసొగసువాని
మానిసుల కోరివలపించు మాయలాని
తిండిమెండయగారి నితిగళగురుని
కాంచి నేవింప సంతోషకలితు లగుచు.

సీ॥ ఆభివాదనము వృషభాఖ్యమహాహార్య
నవ్యకూటాగ్రవాస్తవ్యునకును
దండంబు గరుడాభిధానకై లమణీ వి
భాసమానస్వర్ణభవనభర్త
కంజలి శేషనామాధిక్యధరణీధ
రాధిత్యకాగృహమేధిమణికి
వినతి శ్రీవేంకటవిఖ్యాతనామధే
యాచలహేమగేహకులపతికి

గీ॥ చిన్నిపూ వంజనాద్రిప్రసిద్ధనిధికి
శరణు గృహసరసీకేశినక్తమతికి
మోడ్చుగేలు త్రిమూర్తులమొదలిదొరకు
వెండియు జోహారు వినతపేదండునకును.

సీ॥ పర్వేశసర్వాత్మసర్వగుణాతీత
 సర్వజనావన సదయహృదయ
 గోపాల గోపాల గోపనధారేయ
 గోగోప గోపికా భాగధేయ
 వారణదైన్యనివారణ వారణ
 శిక్షణ దక్షిణసింహశౌర్య
 శేషాచలేశ యశేషలోకనివేశ
 శేషశరీర విశేషతల్ప

గీ॥ నీలనీరదనీరధి నీలగాత్ర
 తీర్థతీర్థమహాతీర్థతీర్థపాద
 నంద నందని సనకసనందన నుత
 శరణు శరణయ్య శరణార్థిశరణు శరణు.

మ॥ సవరక్షచణ సామగేయ సితభాస్వద్ద్వీపశీతేశ రూ
 పవరేణ్యా సుచరిత్ర సూరిజనభావ్యాసేవనాసక్త వా
 సనముఖ్యామరసైంధవత్పదసరోజాః సోమవాణీశ సం
 స్తవ సౌమ్యాత్మక సంగదూరతర సర్వప్రాణి సంరక్షకా.

సీ॥ భువనముల్ పుట్టింప పోషింప నణగింప
 కర్తయైన ప్రధానమూర్తి వీవ
 మస్తకముఖ్య సమస్తాంగబహులత
 లక్షింపదగు జగత్కుక్షి వీవ

కొల్పువారికి గోరిన కోరికెల్ దయసేసి
రాజిల్లు వేల్పులరాజ వీవ
యజుఁడు రుద్రుండు నింద్రాదులాదేవతల్
గూడ నెఱుంగని ప్రోడ వీవ ?

గీ॥ తలపులొడ్డి యీతావసావలికిఁ జూడ
నలవిగానట్టి బ్రహ్మాంబవయ్య ? సీవ
శంఖచక్రగదాఖడ్గశార్ఙ్గ చాప
భూరి విస్ఫూర్తికీర్తిత భుజుఁడ వీవ.

క॥ ఈ శైల వైభవం మీ
దేశిక సౌభాగ్య మీ సుతీర్థమహత్త్వం
మీ శౌరి కరుణ గురు వా
గీశఘోషులకు నయిన నెన్నగఁదరమే.

ఉ॥ ఏమి తపంబొనర్చితిమొ యేసుకృతం బొనరించినామొ యే
నోములు నోచినారమొ మనోరథముల్ మదిదేటువారగా
కామిత దానపాటవము గల్గిన తండ్రిని వేంకటాచల
స్వామిని చూడగంటిమి శుభమ్ములుగూడ నఘమ్ములూడగన్.

సీ॥ అనుచు లోననుచు మహానురాగమ్మున
తనిసి పల్కుచు గిరీంద్రమ్ముడిగ్ది
తద్దక్షిణమున విధాతుకమండలు
నాశంబు వెడలు స్వర్ణదితెఱుగున

భూరి తటోద్ధతిపొలుపొంది యఘహర
 వారియౌ నయ్యాశువారితీర్థ
 మటఁ గాంచి తానములాఁడి కౌశికదిక్త
 టాంచలవసదనలాక్షఁ గొల్చి

గీ॥ భక్తి గోవిందరాజుల ప్రణుతిదెల్పి
 యాయచలసార్వభౌముని బాయలేక
 బెనగు నాలోకనముల నొయ్యనమరలిచి
 మినుకుటందియదోయిసామిని దలఁపుచు.



గణపవరపు వెంకటకవి.

ఈశఁడు 17-వ శతాబ్దిపువాఁడు, తండ్రి అప్పయ్యయ్యఁడు. తల్లి మంగమాంబ. స్వగ్రామము కాటెపల్లి మజరా గ్రామమగు గణపవరము. ప్రబంధరాజవిజయ వేంకటేశ్వరవిలాసము, ఆంధ్రకౌముది, ఆంధ్రద్విరూప కోశము మొదలుగాగల గ్రంథముల నిర్వదియైదింటిదాకా రచించినాఁడు. ఈ స్తుతిపద్యములు ప్రబంధరాజ విజయ వేంకటేశ్వర విలాసములోనివి, ఈ గ్రంథము శ్రీవేంకటేశున కంకితమీఁబడినది.

శ్రీప్రబంధరాజవిజయవేంకటేశ్వర విలాసము

ఉ॥ శ్రీలలనామణీ ముఖవిశేషవికస్వర లోచనాబ్జ వీ
జెళిమదాళిమేచకవిభాన్వితమై తగుపారిజాత పు
న్మాళిక గల్వపూసరముమాడ్కి భుజాంతరపాళిమీఱ ను
ద్వేలదయాసనాథుఁడగు వేంకటనాథుఁడు మమ్ముఁ బ్రోవుతా
సీ॥ రతికి భారతికి మేరలు నియోగించనె

చ్చరిక నెమ్మదిఁ గొన్నగరితమిన్న
గారాబమునఁ బాలకడలి ముద్దులు నేయ
నలరునిల్లంఁట్రఁపు టాఁడుబిడ్డ
కలుములవెదచల్లుకడగంటిచూపుల
మగనితో మ్రొక్కినమాయలాఁడి
చెలిక తై యగుమంచుమలపట్టి పోరామి
గీలుఁగొల్పిన రాయగేస్తురాలు

గీ॥ తనకడుపు నల్లఁగా జగత్రయముఁ గన్న
తల్లి జాబిల్లికినిఁ గూర్చిచెల్లె లయిన
మంగళాకార యలమేలుమంగ నాదు
తలఁపు వీడేర్చి మాయంట నిలచుఁగాఁత,

సీ॥ కొండలరాయనిఁ గొలుచుకవులకు బం
గారంపుముడుపు మోకాళ్లముడుపు
పరమదాసవ్రాతపాపంబు రెల్లను
గడలకుఁ దుడుపుమోకాళ్లముడుపు
దిటమున నెక్కునెంతటివారి కొదవించుఁ
గన్నంత జడుపు మోకాళ్లముడుపు
నానాదిగాగత నరసంతతికిఁ బున
ర్గమనంబు లుడుపు మోకాళ్లముడుపు

గీ॥ తడుపు లిడనట్టిమేనులు నిడుపుఁజూపు
నొడుపు మది నెంచి తపములు గడుపుమునుల
పొడవు రెటిగించు జీఁకటినిడుపుగుహల
కడుపొలుపలరునిడుపు మోకాళ్లముడుపు,

క॥ కోరి తలచెండ్లు దాల్చిన
వారును నడుగడుగు మ్రొక్కువారును ప్రాణా
చారము రెల్లెడ నొరఁగెడు
వారును తీర్థములువచ్చువారై రెందుకా.

సీ॥ అలమేలుమంగామనోబ్జభృంగ పరాకు
 యహరహర్దానవహర పరాకు
 శ్రీతిరుపతిమహాసింహాసన పరాకు
 దివిజాధినాథవైభవ పరాకు
 సకలభక్తజనరక్షణవిచక్షణ పరా
 కజరవందితపదాంబుజ పరాకు
 కమనీయసందీప్తగరుడవాహ పరాకు
 శతకోటిమన్మథాకృతి పరాకు

॥ చేరర పరాకు తిరుమలాధిప పరాకు
 మాయురే స్వామి చాంగు భళా యటంచు
 మాగఘలు చేరి సముఖంబు వేగవిప్ప
 నలుపు మీఱంగ నిజవాహనంబు దీగ్గి.

సీ॥ కలిమివల్గంటితోఁ జెలిమి చేయనిమేలు
 జలిమివావిరిజూపుబలిమి వాఁడ
 మెడవవాటిలుకిత్తు వెడదవావదీగ్రోలి
 బెడద వాపెడు గొప్పయెడద వాఁడ
 పులుఁగువార్వము నూని యలుగువారల జెండ
 గలుగు వాటంపు చుట్టలుఁగు వాఁడ
 కరమువాదిడుమామ యురమువాలించు మొ
 క్కరమువారని మేలికరము వాఁడ

॥ జారిపోరోగిరపుజడదారి మన్నె
 పాటపాటాన విని సొక్కు బోటువాఁడ
 సొగసుకాటుకపేరి గొండగవిదారి
 నోమి నెక్కిన్న నలరూపుసామి మిన్న.

సీ॥ తులదేని పెందక్కు నలుమోముడిగి పిల్ల
 తుమ్మెద నునువొజ్జితమ్మి వాడ
 జగజోతి చేటొక్కసాదర మిడి వేడి
 చూపులమెసొమ్ములేపు వాడ
 యిత్తికడల యెన్నునీనుచూలాలు వా
 విరిబూచుకటి రెప్పవిప్పు వాడ
 తావితాల్చరిపగదాయ కూటపుదిండి
 రెక్కకట్టెరవక్కిజక్కి వాడ

గీ॥ నెగడు తిగలేని తపని తంటిపొద బువ్వ
 మన్నెవారిడు పొగడిక గన్నవాడ
 సొగసుకాటుకపేరి గొండగవిదారి
 నోమి నెక్కొన్న నలరూపుసామిమిన్న.

సీ॥ గుడుగుపాల్ మబ్బుతాపిడుగు వానకు గట్టు
 గొడుగువాటము దాల్చు వడుగు వాడ
 సుడుగువాల్ గమి మైలగడుగువారి మెఱుంగు
 యడుగువా రని వ్రేలి మడుగు వాడ
 పడుగువాలిక నని చెడుగువారిని చెండ
 పొడుగువా నగు కత్తి దొడుగు వాడ
 వడుగువాకుగ బలిసడుచు వాకునఁ జేరి
 యడుగువాలఁగ ద్రొక్కు నడుగు వాడ

గీ॥ నడుగు వదలని జగజెట్టి ముడుగుటకును
 చిడుగుడున గరిడినడచెక్కు డగు వాడ
 సొగసుకాటుకపేరి గొండగవిదారి
 నోమి నెక్కొన్న నలరూపుసామి మిన్న.

సీ॥ చాగపుటొలదిండిసాహెబు తలమాని
 కపువిను కొమరుపొగడ్త వాఁడ
 ననుమీనుమనుమని సుడిపంటవ్రాయుమేల్
 దంటగన్నతుపాసిబంట వాఁడ
 మోదుగనునుమొగ్గముక్కుచక్కనిపక్కి
 నెక్కునెక్కుటిగేరు తెక్కువాఁడ
 తపసిరాచందుడెందపుతమ్మిముద్దయ
 పయి నంగుగమెలంగు మయిమవాఁడ

గీ॥ కోరి యనయంబు ప్రామిన్కు కొనలు దెల్పు
 తేసి వలకారిజిగిరూపు మేని వాఁడ
 సొగసు కాటుకపేరి గొండగవిదారి
 నోమి నెక్కున్న సలరూపుసామి మిన్న.

సీ॥ జలతంపువలపుదాల్చరి దిండిగమితావు
 గలదొర వాకిట నిలుచు వాఁడ
 చాగపు ననదోటసామింటజాలీను
 బాలెంత యగు బొటప్రేలివాఁడ
 పాలేటిరాయని పాపనిసైదోడు
 పెద్దకొల్విడు రొమ్ముగద్దెవాఁడ
 బెడగు చెంబడిబిడ్డ కడుపున చొడమిన
 జడదారి వడిసుడి నడరు వాఁడ

గీ॥ వెల్లసుడి చుక్కతలగోము బొల్లిమోము
 పక్కిరామూపునడిచక్కి నెక్కు వాఁడ
 సొగసుకాటుకపేరి గొండగవిదారి
 నోమి నెక్కున్న సలరూపుసామి మిన్న.

సీ॥ జాలువేలును సంకుగ్రాలుడాలను బిల్ల
 రాలు కేలునుగల బాళి వాడ
 పాలుప్రోలును పుల్లుడాలుమేలును పచ్చ
 దేలుసాలును గల హాళి వాడ
 మేలుకోలును జగమేలుకీలును కల్మి
 జాలు నాలును గల లీలవాడ
 వాలుడాలను ముగ్గుచేలుప్రాలును వేల్పు
 చాలు మేలును గల వేలవాడ

గీ॥ రేలును బగల్లు నెఱజగడాలబన్న
 పాలువడుగాఱ పొగడర సోలువాడ
 చేలుపోవని పొలదిండ్ల సూలు కొనుచు
 డీలువడగొట్టు నట్టి గగ్గోలువాడ.

సీ॥ శ్రీమించు బంగరు చిలుగజ్వలమిగులు
 వరచకరము కటివామపాణి
 పీతాంబరమ్మును పిదెమ పొక్కిటిరమ్మి
 విశ్వంబు లిడు బొజ్జ వెడదయురము
 చెంగట నలమేలుమంగ శ్రీదత్తంబు
 శంఖచక్రంకటాస్తస్త్వయంబు
 భుజిక్రీస్తులును గళంబున యశస్వక
 మాలిక వీనుల మకరకుండ

గీ॥ లములు సునుమోవి చెక్కులు కొమరుముక్కు
 తీలు దయలీనుకన్నలు తేట యగు మొ
 గము కిరీటంబు గల మిమ్ముఁ గంటి మిపుడు
 జలజహితధామ వేంకటశైలధామ.

సీ॥ తోమనిపళ్ళాలతోడఁ జేలుడుబియ్య
ముపసాదము మెసంగుముదుగుఁ దలఁచి
యెడ్డెల బెదరించి యెడ్డికాసులతోన
కానుక ల్గొనెడియాగదముఁ దలఁచి
శ్రీవైష్ణవాగ్రణిసేయుకుశమునకు
మసుమోయునంబేదతనముఁ దలఁచి
తనయంతకులకాంత నెనసియు వేటొక్క
మదనాలిఁ గైకొన్నయగదుఁ దలఁచి

గీ॥ తాళనే యలమేల్మంగతాయి యిన్ని
దలఁచియే కాదె యనఁటిబొందెలను నీకు
బుద్ధి చెప్పించెఁ బెండ్లిలోఁ బద్మమీఱి
జలజహితధామ వేంకటశైలధామ.

సీ॥ మునుపుగా నెంగిలిఁ దినిపించుశబరికిఁ
దండ్రివై నేరము ల్దలఁచి మసుప
నెన్ను లొసంగినయెఱుకలగమికాని కే
మౌదులే కోర్కె లెల్ల నొసగఁ
బడితరంబులు కొంచెపఱచి సొమ్ములు నాచు
పాదుషా నీసరిపాలివాఁడె
చూఱగా నీమంతపారుపత్యముసేయు
వాఁడు నీకును జెలికాఁడె తలఁప

గీ॥ వారియేలిక వీవా నీవంటివేల్పు
వేటొకఁడొ తెల్పవే కొల్వ వెదకవలయుఁ
దప్పు లెన్నక రక్షించుదాత నొకని
జలజహితధామ వేంకటశైలధామ,

సీ॥ అతులితోన్నర తిరుపతి పరిపాలన
విభవోన్నతుండవై వెలసి కాక
యేరిని నేరుపునేరంబు రెంచక
సుభయలోకసుఖంబు లొసఁగి గాక
చుహిమ యలర్యేయమంగ యిల్లాలుగా
మునునోఁచు పుణ్యవాసనసు గాక
చేదోడువాఁదోడునై దయ నెవరు పి
చ్చిన తోడమాట లాడననె గాక

సీ॥ దేవుఁడ నటన్న సూరిక తీటు నెట్లు
చెల్లఁదో నీరు నొకనిరె జెల్లుఁగాక
తండ్రివీ వలమేల్మంగ తల్లిమాకు
జలజహితధామ వెంకటశైలధామ.

సీ॥ ఆగమాంతార్థరహస్య మావాలంబు
ప్రణవంబు కూఁకటిబలిమివేటు
పెనుమొదల్ భువనమోహనమైనకాయంబు
కరచతుష్టయము శాఖాచయంబు
వనమాలికయుఁ బల్లవశ్రేణికొస్తుభ
ము సుమంబు వినువాఁక పువ్వుదేనె
పయినల్లులేతతీవియ యలమేల్మంగ
భక్తులఁ బ్రోఁచుట ఫలముగాఁగఁ

సీ॥ గలుఁగు నీపేర వెలసినకల్పకంబు
నామనం బనునందనారామసీమ
పాదుకొనుఁగాక సకలవై భవసమృద్ధి
జలజహితధామ వెంకటశైలధామ.

తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు

వీరు 19-వ శతాబ్దము తుది భాగమునను 20-వ శతాబ్దము తొలి భాగమునను వర్తిల్లినవారు. దివాకర్ల లిరుపతిశాస్త్రిగారు, చెళ్లపిళ్లవేంకట శాస్త్రిగారును జంట కవులు. వీరిరువురకే తిరుపతివేంకటేశ్వరులని పేరు. తిరుపతిశాస్త్రిగారి తండ్రి వెంకటాచార్యుని తల్లి శేషమ్మ. వీరు జల్లిసీమ కాపురస్థులు ఎండగండి నివాసులు. కాకినాడలో పోలవరము జమీందారు వారి యాస్థాన విద్యత్కవులుగానుండిరి. వేంకటశాస్త్రిగారి స్వగ్రామము గోదావరిజిల్లా కడియం, తండ్రి కామయ్య, తల్లి చంద్రమ్మ. ఈ జంట కవులు శతాధిక గ్రంథకర్తలు, ఈ స్తుతిపద్యములు నానరాజ సంవత్సరము లోనివి కొన్ని. వీరు (వేంకటశాస్త్రిగారు) 1936 సం॥ శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామిని చర్చించినప్పుడు చెప్పినది కొన్ని.

శా॥ దేవా ! నీకుభద్రదర్శనమ్మునకు నాదేవేరి యత్నించియు
న్నే వెన్కంజను వేయు నక్కతమున న్నీకొండకు॥ రాద త
ద్భావంబెప్పుడు త్వత్పదాంబుజయుగీబద్ధంబ, అట్లౌటచే
నీవే యా పెకుఁ గొండనెట్లు సుకృతంబీవయ్య ! యిష్టేనియు॥.

శా॥ నాకున్నీదగుపేరు, నావెలిదికిన్ గాంతాశిరోరత్నమా
నీకల్యాణీయభిఖ్య, నా సఖునకున్నీవుండునిక్కొండతో
నేకీభావముమూఁడు నుంగలిగెనిందేమున్నదో మాయ ! యీ
యేకీభావమ దెట్టిదో ? యెఱుఁగుదీవే ! వేంకటేశప్రభూ !

శా॥ నోరు నైర్మల్యము మొత్తుకొన్నఁ బలుక న్నోరున్న దేవస్థలే
రేరు న్నివాకరుండుదక్కఁ గలిలో, నీలాటి నీదర్శనం
బారంజేసితి మున్నొకప్పు, మఱియిష్టానాటికి నాఁడునీ
సారేనారయఁ గలితిఁ సుకృతినై స్వామీ : వృషాద్రీశ్వరా.

శా॥ నేనై నీకుభ దర్శనమ్మునకు రానేలేను గంగాధర
శ్రీనామందటు “షష్టిపూర్తి” యనిపెల్చె న్నన్నుఁ, దత్కారణం
దై నాకట్టెను నీదుదర్శనము దేవా : నేటిపున్నెమ్ము నం
దే నొక్కండునె కాదతండు గలఁడంచే విన్నవెంతుం బ్రథు.

మ॥ వెనుకఁ శ్రీచెలికాని గోపవిభుతో విచ్చేసి నీపుణ్య ద
ర్శనముం జేసితి మేను దిర్ఘతియు గోత్రమ్మం ఘులన్మెట్టి నేఁ
డనఘా : చంటుకులుండు సుబ్బనవధాన్యగ్రేసరుం డంఘ్రి ఘ
ట్టన దోషంబది లేనిఫక్తి నిటుకొండఁ జేర్చెనో దేవరా.

మ॥ సతితో నీదగు దర్శనంబొనరుపఁ శక్తుండఁ గానైతి, నా
మతికిఁ దైర్యము గల్గవయ్యె క్షమియింపఁ వేడికొంచుంటి వృ
ద్ధత నానాటికి హెచ్చియుఁ దుదకెటో దైర్యమ్ముచేకూరె, చ
చ్చితిఁ బుత్రుల్వెన్నవెంటరా నినుఁగనఁ శ్రీవేంకటేశప్రథు.

మ॥ ఎపుడేభాగ్యము చేకుఱఁ వలెనొ నీకేకాక మాబోటి మూ
ర్ఖుఁ గీటమ్ముల కెట్లుగోచరమగుం ? గైకొమ్ము నామొచ్చు, తె
ల్లపుడు న్నీదరి నున్నయట్లుగనె నన్నాత్మీయుగా నెంచి నీ
కృపకుం బాత్రునిగా నొనర్చుమని ప్రార్థింతుఁ వృషాద్రీశ్వరా.

మ॥ అఱువై యాఱు ననంతరాబ్ధమిదిగో నారంభమీనాఁటఁ జే
కుతె నీదర్శనమెంత పుణ్యదినముతో నేడు శ్రీవేంకటేశ్వర! నీదర్శనమొక్కయాయహమునఁ సౌఖ్యంబెకా కాపయిఁ
బరమార్థమును గూడ హస్తగతమై ఛాసిల్లఁగాఁ జేసెడికిఁ.

శా॥ “బాలాజీ”యని యౌత్తరాహులునినుఁ వాకొండ్రు తద్వాచకం
బాలోచింపఁగ శక్తిబోధకమయౌ, నాయమ్మవే యాదువో?
ఛాలాక్ష ప్రభునాత్మజాతుఁ డల సుబ్రహ్మణ్యుఁ డంద్రెందతో
యేలా మాటలు, సర్వమీవగుదు, విందేశంకయో వేంకటా!

మ॥ అలరామాసుజలేమొ నిన్నుహరిగా సంకించె నంచుఁ, శివ
స్థలమే మున్ననియుఁ దదీయములు తత్తచ్చిహ్నుముల్ నేడునుఁ
గలవంచుఁ మఱికోందఱండ్రు నిజమో?కాదో? “జగన్నాస్తి” వా
దుల నద్వైతుల నేమి సేయునివి యెందుఁ బ్రహ్లాదమే కన్పడుఁ.

శా॥ దోలఁ జిన్నతనాన నెక్కితి నహో? ‘దోలీ’ని నేడెక్కితిన్
“బాలాజీ”ని నినుంగనుంగొనెడి సద్భావముతో వార్ధకం
బోలిఁ “రెండవబాల్య”మంచనెదరారుల్ నేడు తార్కాణమై
నీలానాథ! భవత్కటాక్ష గరిమఁ వేనోళ్ల వాక్రుచ్చెడికిఁ.

శా॥ ‘రానేరా’ ననిపట్టుపట్టిన ననురప్పించియే తీరి తీ
వో నీలాధిప! వేంకటేశ్వర త్వదీయోత్సాహమేలాటి దో
కానీ భక్తు బరీక్ష సేయుటకు నీకన్నఁ మఱొక్కండు లేఁ
డీనాటఁ “గలిదై వతంబ”వల నీవే దేవ! ముమ్మాటికిఁ.

సీ॥ ఆసించెదేలొకో కాసులార్జింపంగ

శుద్ధవారిద్ర్య విస్ఫూర్తిచనర

లక్షించెదేలొకో లంచమిచ్చినవారిఁ ?

బక్షసాతివిభమ్ము బయలుపడఁగ

హింసించెదేలొకో ఋణమిచ్చినవకోటిఁ ?

బెద్దకోమటినెట్టి విభముదోఁప

వసించెదేలొకో పర్వతాగ్రమ్ముపై ?

వేటలాడెడి బోయసాటిదెలియ

సీ॥ కే॥ నాకు నివియన్నియును నవ్వనడకలంచు :

దోచు, నీచిత్తమున కేమిదోచు నొక్కొక్క ?

సరసతిరుపతి వేంకటేశ్వరకవీంద్ర

శరణః ! తిరుపతి వేంకటేశ్వర ! నమోఽస్తు.

(మొదటి దర్శనం చేసినప్పుడు చెప్పినవి.)

నానారాజసందర్శనం - పూర్వార్థమునుండి



ఈ పద్యములు శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు ద్వితీయ అన్నమా
చార్యోత్సవ సందర్భమున శ్రీస్వామిని దర్శించినపుడు, పేసంగినెలపులలో
హిందూమతోపన్యాసము లొనఁగుటకు పెళ్లి శ్రీ స్వామివారిని దర్శించి
నపుడు రచించినవి.

తీరుపతికొండ

సీ॥ శృంగారరాయని చెలువు మీఱినకొండ

ఫణిరాజుపేరిటి పసిడికొండ

పుష్పజాతుల విష్ణుఁ బూజింపఁగలకొండ

కల్పవృక్షము లెల్లఁ గలుగుకొండ

చిలుకలు కోయిలల్ పలుకరించెడుకొండ

మృగరాజుకోటులు మెలఁగుకొండ

ఘోరదురిత మార్పు కోనేర్లుగలకొండ

తలఁచినమోక్షంబు గలుగుకొండ

గీ॥ అమరవరులకు వైకుంఠ మైనకొండ

అశువార్లకుఁ బ్రత్యక్ష మయినకొండ

అరసి చూచిన బ్రహ్మాండ మైనకొండ

నేను పొడగంటి శ్రీవేంకటేశుకొండ.

శ్రీవేంకటేశ్వరుఁడు.

సీ॥ అఖిలవిశ్వమున కేకాధార మర్చావ

తారమ్ము తా నొట తథ్య మగును,

అఖిలమై యాదిమధ్యాంతముల్ లోఁగొన్న
 నిత్యంబు తా నొట సత్యమగును,
 అఖిలపూర్ణము సచ్చిదానందమయము నా
 రాయణార్థకము తా నగుట నిజము
 అఖిలజీవుల కాయురారోగ్యభాగ్యప్ర
 దాత తానొట యథార్థ మగును,

గీ॥ అఖిల మయి పొల్చు తనకల్మి నరయ నఖిల ;
 మఖిలము ఖిలమై తనకల్మి నరయకున్న ;
 సెవ్వఁ డవ్వాఁడ వీవె రావే, భయార్తు
 నాదుకోవె : పేంకటనాథ : చేదుకోవె :

సీ॥ విట్టనిల్వులు లోయపట్టులు కడునొడు
 చొడుకులు నగుమెట్టుత్రోవలందు
 నడునడనడుఁకుచు వడఁకులు వాటుచు
 నెడనెడ నిట్టూర్పు లుడుపుకొనుచు
 నేడుకొండలు నిన్నుఁ బాడుచుఁ గడచని
 సోలుచుఁ జొక్కుచు నాలయంబు
 చేరి యయ్యెడఁ గల్గుద్వారపాలకుల దం
 దడి కోసరిల్లి లోఁగడకుఁ జొచ్చి

గీ॥ దివ్యభవదీయదృష్టి కందితిమి ; కష్ట
 పడక లభియింప దీశ్వరపద మటన్న
 సూక్తి నిజమయ్యె నిజా జూచి చొక్కినాఁడ
 దక్కినాఁడ నీ, కిటుచూడు మ్రొక్కువాఁడ :

సీ॥ ఆకుఁజిల్కలు తెక్కు లల్లార్చి యాడుచోఁ
 బువ్వుల్ గుబాళించి నవ్వుచోట
 పక్షులతో వృక్షపటలి వెల్విరియుచో
 జంపతుల్ వాహ్యాళి సల్పుచోట
 జలజల నెలయేళ్లు జాలవారి దొరలుచో
 నదులు సంద్రములతోఁ గదియుచోట,
 ఏకాగ్రవృత్తి యోగీశ్వరుల్ వెలయుచో
 నద్రిశృంగములు మి న్నందుచోట,

గీ॥ పుడమికి గుడారుగా మిన్ను పొలుచుచోట,
 నాకనము భూమి యంటినలాడుచోట
 చొచ్చు లోలోని కెచ్చటో చొక్కుఁ దక్కు
 నా మనసు నీకు వేంకటానందనాథ !

సీ॥ వెలసితి వేడుకొండలమీఁద నూరును
 బల్లెయు దరి లేని పట్టునందు
 నెలకొల్పితివి దివ్యనిలయంబు లచ్చోట
 బహుభోగభాగ్యముల్ పరిధవిల్ల
 రప్పించుకొనుచుంటి వెప్పుడుఁ గోటానఁ
 గోట్లభక్తులను నీకొండదరికి,
 రక్షించుచుంటి సర్వప్రపంచము మ్రొక్కు
 లిడువారి కాపదల్ తొడరకుండ

గీ॥ ననుదినము వేనవేలు ద్రవ్యంబు సేక
 రించుచుంటివి వడ్డితోఁ బెంచి పెంచి
 నీమహత్త్వంబు దెలియనొనేమి స్వామి ?
 బిడ్డలను గావ నీ కెంత జడ్డు దేవ !

శా॥ ఏవేవో వెతిమొట్టిచెచ్చుములతో నీలోకతంత్రములకా
 ద్రావీణ్యంబు గణింపఁ జూచితిని వ్యర్థంబయ్యెఁ మేల్తొంటి, నో
 దేవా : సర్వము నీయచీనమగు టర్థికా గంటి, వెన్నంటి నీ.
 త్రోవకావ్రొక్కితిఁ జిక్కులుక్కడఁ గెఁ దోడ్తో వేంకటాచీశ్వరా:

సీ॥ నగ్నస్వరూపసౌందర్యదర్శనవేశ
 భైరవ ఘూర్ణివైభవము గంటి
 క్షీరపూర్ణఘటాభిషేకసంభ్రమవేశ
 జినదేవమూర్తి విన్ననువు గంటి
 కర్పూరకస్తూరికాలేపనాభిషే
 కమువేశ నౌమాపతమును గంటి
 హైమోత్తరీయసమర్పణార్హణవేః
 పరశక్తిమూర్తి సుందరత గంటి

తే॥ గీ॥ మంగతాళిధరించి సర్వాంగశోభ
 వెలయువేశ నీవిష్ణుత్వ మెలమిఁ గంటి
 సర్వదేవతాత్మకమయి జరగు నీదు
 శుక్రవారాభిషేక ముత్పుకతఁ గంటి.



